Bütün ülkelerin
proleterleri birleşin!

Karkêren hemû
welatan yekbın!

İŞÇİNİN SESİ

Tanklarla gelen
devrimle
gitmelidir!

Yıl:10, Sayı:241
1 Eylül 1983

KAVGA YÜKSELİYOR

C. Koşan

Faşist diktatörlük üçüncü yılını doldururken, Evren gezilerini yoğunlaştırdı, sürekli konuşuyor. "Ülke içinde gitmediğimiz, ayak basmadığımız yer kalmayacak" demiş. Kalmayacak ne söz, çoktan kalmadı. Faşizmin ayakları herbir işçinin, emekçinin sofrasına basıyor. İşçi sınıfı, Kürt Türk tüm halk, faşizme karşı ayaklanma azmiyle bileniyor.

Tehlike çanlarını çoktan duymaya başlayan Evren, sempati toplamak için çıktığı gezilerde umduğunu bulamadı. Yalnız Evren değil, kurulan kukla siyasal partiler de halktan bir nebze ilgi görmedi. Geçersiz seçimlerde, halk geçersiz oy kullanmaya hazırlanıyor. Bunun da ötesinde, gerçek bir demokrasi savaşımını başa koymaya hazırlanıyor.

Halkımız üç yıldır faşizmi yaşadı. Onun demokrasiye dönüş yalanlarına inanmıyor. Bundan önce Demirellerin Ecevitlerin sahte demokrasisinin tadına baktı. Geçmişte dönülesi bir demokrasi görmüyor. Öte yandan zengin kapitalist ülkelerin o "güzel" demokrasilerinde olan olaylar halka bir gerçeği daha öğretiyor. Görünüşü güzel de olsa, burjuva demokrasisi özünde halka karşıdır.

Batı Berlin'de Türkiyeli devrimci, C. K. Altun intihara sürüklendi. Batı Berlin'in çok demokratik hükümeti, bir devrimcinin yazgısı söz konusu olunca, Türkiye'deki faşist diktatörlüğe nasıl da boyun eğdi!

C. K. Altun'un intihara sürüklenmesi Batı Berlin'de, Almanya'da ve birçok başka Avrupa ülkesinde gösterilere, protestolara yol açtı. Bu olay bir kez daha şu aydınlık fikri ortaya saçtı: İşçiden, halktan yana işleyecek bir demokrasi gereklidir. Bunun için Batı gibi olmak da yetmez. Gerçek demokrasinin yolu devrimden geçer.

Ağır baskı nedeniyle siyasal alana henüz doğrudan yansımamakla beraber, halk arasında faşizme karşı başkaldırı eğiliminin güç kazandığı, bugün herkesin gördüğü bir olgudur ve 12 Eylül 1983'de ülkede durumu belirleyen budur.

Halkın bu gerçeği giderek daha iyi kavramasından duyduğu büyük korkuyla, burjuvazi, milliyetçilikle, şövenizmle dikkatleri başka yöne kaydırmak istiyor. Başka halklara karşı düşmanlık körüklüyor. Savaş kışkırtıyor.

Tüm bu çabaları boşunadır. Pakistan'ın halk düşmanı diktatörü Ziya ül Hak, Türkiye'yi, özellikle Ankara'yı vatanı saydığını söylemiş. Herhalde o da İran Şahı gibi bir gün kaçacağı deliği şimdiden ayarlamak istiyor. Ama yanlış hesap yapıyor. Onu bugün "konuk" eden Evren ve şürekasının da, bir süre sonra kaçacak delik aramak zorunda kalabileceğini unutuyor.

Faşizmi ininde geberteceğiz!

Türkiye'den gelen delegasyon:

Gördüklerimiz karşısında kızgınız

Devrimci tutukluların, cezaevlerindeki faşist uygulamalara karşı giriştikleri şanlı protesto eylemlerinin yükselmesi üzerine, TDHSK, Türkiye'ye, durumu yerinde izleyecek ve izlenimlerini Britanya kamuoyuna aktaracak bir delegasyon göndermeye karar vermişti. Delegasyon gitti geldi ve izlenimlerini özlü olarak şu sözlerle dile getirdi: "Gördüklerimiz karşısında şok geçirdik ve kızgınız. Türkiye'de olanlara karşı Britanya kamuoyunun sesini yükseltmesi için çalışmak bir insanlık görevidir."

Delegasyon, İşçi Partisi Milletvekillerinden Chris Smith ve Clare Short ile, İşçi Partisi'nden eski İçişleri Bakan yardımcısı, avukat Alex Lyon'dan oluştu. Chris Smith 20 Ağustos'ta, Clare Short ve Alex Lyon 22 Ağustos'ta Türkiye'ye gittiler.

TDHSK'nin Türkiye'ye böyle bir delegasyon göndermesi büyük yankı uyandırdı. Delegasyon ayrılmadan önce bir basın toplantısı ve çeşitli basın yayın organları çeşitli röportajlar yaptılar.

Bu basın toplantısında ve röportajlarda, delegasyon üyeleri, Türkiye'de gözlemler yapacaklarını, geziyi TDHSK'nın örgütlediğini ama onun kendilerini Türkiye'deki durumu olduğu gibi yansıtmak amacıyla gönderdiğini, bu nedenle hiçbir önyargı taşımadıklarını belirttiler. Böyle gittiler ama kesin bir yargıyla döndüler: "Türkiye'de azılı bir diktatörlük vardır. Demokratik hak diye bir kavram yoktur. Baskı ve işkence yalnızca tutuklular üzerinde değil, tüm ülkede yaygın bir uygulamadır. Buna karşı elimizden gelen herşeyi yapacağız."

Delegasyonun gidiş gelişiyle ve Britanya kamuoyunun dikkatinin Türkiye'deki duruma yoğun olarak çekilmesiyle, İTİB'in, cezaevlerindeki devrimci başkaldırıyla dayanışma için 15 Ağustos'ta başlattığı açlık grevi de başarıyla 30 Ağustos'ta son buldu. (Delegasyona ve açlık grevine ilişkin ayrıntılı haber 6. ve 7. sayfalarımızdadır.)

İŞÇİNİN SESİ

Masrafı: İngiltere'de 50p, Almanya'da 2DM ■ Yıllık abone: İngiltere'de 15 pound, Almanya'da 50DM ■ Türkiye'den 4 kitap gönderilerek abone olunabilir. ■ Yazışma adresi: 29 Parkfield Street, London, N1, England ■ Baskı: Morning Litho Printers Ltd. (TU) ■ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kurulunundur. Hiçbir yazı geri gönderilmez.

İçindekiler

YOLDAŞ! İŞÇİ ARKADAŞ!

12 Eylül yürüyüşlerine katıl!
Faşizme karşı sesini yükselt!

Yürüyüş yeri: Ebertplatz — Köln
Tarih: 10 Eylül Cuma
Saat: 10.30

Hamburg'dan yürüyüşe gitmek için:
Buluşma yeri: Erzberger Str. 15, Altona
Tarih: 9 Eylül Cuma
Saat: 20.00-24.00

Mannheim'dan yürüyüşe gitmek için:
Buluşma yeri: Mannheim İşçiler Birliği K.2.29
Tarih: 10 Eylül Cumartesi
Saat: 6.30

İşçinin Sesi — Almanya

Devrimci tutukluların zindanlardan yükselttikleri başkaldırıyla dayanışma çağrısı yapan bu bildiri Ege'de yaygın olarak dağıtılmıştır

Cezaevlerinde Direniş Var

Bugün, faşizme, sömürüye, baskıya, işkenceye karşı halkımızın devrimci savaşımının tohumu olan direnişler cezaevlerinde yükseliyor.

Bunun bilincinde olan faşist cunta "sivil yönetim" manevrasıyla emekçi halkımıza karşı ekonomik ve siyasi terörünü arttırıyor.

Faşist cuntanın terörünü kıracak, halkımızın haklı istemlerini yaşama geçirebilmek için ölümü, işkenceyi göze alarak yiğitçe direnen devrimcilerle birlikte savaşımımızı yükseltelim.

Gerçek demokrasiyi kurabilmek ve faşist cuntanın Türkiye'yi Ortadoğu halkları üzerinde emperyalizmin çıkarları doğrultusunda kullanamaması için faşist cuntayı devrimle yıkalım.

Bugün, İzmir Buca, Şirinyer, İstanbul Metris, Diyarbakır ve diğer cezaevlerinde gelişen direnişler, halkımızın savaşının durdurulamayacağının göstergesidir. Bilincini ve onurunu yitirmeyen, emekçi halkımızın yiğit evlatlarına sahip çıkalım. Onların faşist cuntaya karşı savaşımlarına omuz verelim.

Hapis, zindan, kan ileri demokratik halk devrimi kavgasını durduramaz!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Cezaevlerinde yanan ateş devrim ateşidir!

Yaşasın partimiz TKP!

TKP—*İşçinin Sesi*

12 Eylül 1983'de durum: Halk arasında faşizme karşı başkaldırı eğilimi güç kazanıyor

Türkiye'de faşist diktatörlük üçüncü yılını bitirdi. Ömrünü bitirme olasılığı da giderek artıyor. Ağır baskı nedeniyle siyasal alana henüz doğrudan yansımamakla beraber, halk arasında faşizme karşı başkaldırı eğiliminin güç kazandığı, bugün herkesin gördüğü bir olgudur ve 12 Eylül 1983'de ülkede durumu belirleyen budur.

Üç yıldır faşizm işçi sınıfımıza, Kürt Türk tüm halkımıza en ağır baskı ve sömürüyü dayattı, zorbalığın her türünü yaşattı. Bugün Türkiye'de kuduzdan sıtmaya, koleradan vereme kadar olmadık salgın hastalık yayılmaktadır. Faşizm artık halkın sağlığına el uzattı. Halkta hesap sorma, sağlığına dek uzanan bu eli kırıp atma isteği her geçen gün artıyor.

Bu artan isteğin, içten içe bilenen bu savaş azminin en somut göstergesi, zindanlardan yükselen ve dalga dalga tüm Anadolu'yu dolaşan şanlı devrimci başkaldırıdır. Devrimci tutukluların, en ağır baskı odağı zindanlardan yükselttiği yiğit başkaldırı, halkın faşizme karşı savaş azminin güçlü bir yansımasıdır. Bunun böyle olduğunu, halkımız devrimci başkaldırıyı sevgi ve coşkuyla kucaklayarak kanıtladı, burjuvaziye korku saldı.

Yalnızca Türkiye'de değil, tüm orta kuşak ülkelerinde faşizme, dikta rejimlerine karşı güçlü bir rüzgar esiyor

Türkiye'de faşist cunta dördüncü yılına kâbus içinde giriyor. Kâbusunda yalnız değildir. Emperyalist zincirin en önemli zayıf halkaları olan orta kuşak ülkelerinin birçoğu kaynıyor. Faşist diktatörlüklere, dikta rejimlerine karşı güçlü bir rüzgar, dünyada orta kuşağı dolanıyor.

Şili'de halk bugün savaşıyor! Halk devrimini boğarak başa gelen faşist Pinoşe rejimi işçi sınıfının, halkın devrimci

Türkiye Komünist Partisi
Eşgüdüm Komitesi
Üst Bürosu

BİLDİRİ

şahlanışı karşısında köşeye sıkıştı. Yığınsal eylemler oluyor, Şili'de faşizm çatırdıyor. Genel olarak Latin Amerika'da açık diktatörlüklere karşı halkın başkaldırısı yükseldi. ABD'nin yanıbaşında, Salvador halkının savaşımı yiğitçe sürüyor. Asya'da Pakistan'ın Ziya ül Hak rejimi, halktan hak ettiği yanıtı almaya başladı.

Türkiye'deki faşist diktatörlük kâbusunda yalnız olmadığı gibi, halkımız arasında faşizme karşı güçlenen başkaldırı eğilimi de tekil bir olgu değildir. Bu eğilimi besleyip geliştirmek, öteki zayıf halkalarda savaşan halklarla birlikte emperyalist zincire güçlü bir devrimci darbe indirmek önümüzde duran tarihsel bir görevdir.

Faşizm başka halklara savaş açmadan biz faşizme karşı savaşı kazanalım

Türkiye'de faşizm, üç yıldır işçiye emekçiye en ağır baskı ve sömürüyü dayattığı halde, kapitalizmin derin toplumsal ekonomik sorunlarını çözme yolunda kalıcı hiçbir adım atamadı. Şimdi de, belli bir başarı sağlamış olmanın verdiği güçle değil, iflasın verdiği telaşla başka halklara saldırıya hazırlanıyor.

Faşizm, savaş çıkararak, üç yıldır halkımıza yaşattığı karanlığı başka halkların tepesine de uzatmak istiyor. Ortadoğu'da çeşitli burjuva odakların yayılmacı çıkarları uğruna halkların akan kanına, bir oluk da Türkiye faşizmi katmak istiyor. Ayrıca Kıbrıs'a, Yunanistan'a uzanmak da istiyor.

Durum böyleyken, barış adına yalnızca dünyadaki nükleer savaş tehlikesinden sözetmek, dikkatleri bugünkü somut tehlikeden uzağa çekmek, halkların barış istemine ihanet etmektir. Nükleer savaş tehlikesini önlemenin yolu bugünkü savaş odaklarını söndürmekten geçer. Bugünkü savaş odaklarını söndürmek ise, kendi yayılmacı çıkarları yüzünden halkların kanını akıtan halk düşmanı devletlere karşı devrimci savaş açmakla ve bu savaşı kazanmakla olur.

Sovyetler Birliği'nin dünya çapındaki barış savaşımına destek olmanın, faşist diktatörlüğün kan akıtma özlemlerine engel olmanın tek yolu, halkımızda güçlenen faşizme karşı başkaldırı eğilimini devrimci savaşa dönüştürmek için çalışmaktır. Faşizm başka halklara karşı savaş açmadan, faşizme karşı savaşı kazanmaktır.

Burjuva muhalefet halkın faşizme karşı savaşımını çarpıtmak için harekete geçti

Faşizm üç yıldır işçiye, emekçiye en ağır baskı ve sömürüyü dayattığı halde kapitalizmin ekonomik bunalımına hiçbir köklü çözüm getiremedi. Bir yandan bu, öte yandan halkın giderek yükselen başkaldırı isteminin yarattığı "tehlike" burjuvazi içindeki çelişkileri ayyuka çıkardı.

Cuntaya karşı "sert" yazılar belirmeye başladı. Zindanlardaki devrimci tutukluların şanlı eylemi halktan büyük sevgi görünce, Çanakkale'deki burjuva siyaset adamları da hemen cuntaya karşı "sert" bir mektup yazdılar. Bunlara karşı cunta gazeteleri kapatıyor, 500'e varan vetolarıyla en sadık burjuva partilerin bile seçim oyununda rol almasına izin vermiyor. Cuntanın korkusu burjuva muhaliflerinden değil, "ölçüsüz" davranışların, halkın siyasete katılımı üzerindeki sıkı denetimi zayıflatıcı etki yapma "tehlikesi"ndendir.

Yıllarca faşizmin önünde pısırıkça bekleyen, yapıcı eleştirilerle ona akıl öğreten burjuva çevreler, şimdi harekete geçtiler. Faşist cuntanın verdiği sözü tutmasını, demokrasiye dönülmesini istiyorlar! Böyle yaparak, hem faşist cuntayı aklamak, hem de halkın faşizme karşı biriken öfkesini yanlış yola akıtmak, bu öfkenin devrime ulaşmasını engellemek, ondan kendi çıkarları doğrultusunda yararlanmak istiyorlar. Halkımız faşist diktatörlüğü yıkacak, burjuva muhalefetin demokrasiye dönüş havariliğini elinin tersiyle itecektir.

Dönmeyi istediğimiz eski bir demokrasi yoktur kurmayı istediğimiz yeni bir demokrasi vardır

Türkiye'nin geçmişinde halkın dönmeyi isteyeceği bir demokrasi yoktur. Bugün burjuva muhalefet, demokrasiye dönüşten sözederek halka hoş görünmek için çabalarken, gerçekte kendi halk düşmanı istemlerini açığa vuruyor. Hangi demokrasiye döneceğiz?

Burjuva partilerin saylav adaylarının dört yılda bir oy avcılığı yapmak için halkı hatırladıkları demokrasiye mi? Çıkardığı her bir yasayla işçinin, emekçinin elini kolunu daha iyi bağlamaya çalışan meclisin "halk adına egemenliği" elde tuttuğu demokrasiye mi? Her bir mekanizmasıyla burjuvazinin sömürüsünü güvence altında tutmaya çabalayan, özünde yalnızca burjuvazi için işleyen demokrasiye mi?

Tüm burjuva demokrasileri, en zengin kapitalist ülkelerdekiler bile gerçekte burjuvazi için demokrasi, halk için diktatörlüktür. Kaldı ki, bin türlü sorun içinde debelenen Türkiye kapitalizmi, halka Batı'daki gibi bir burjuva demokrasisi bile yaşatamamıştır, yaşatamaz. Türkiye'de demokrasi devrim sorunudur.

Türkiye somutunda demokrasiye dönmenin taşıdığı daha başka anlamlarda vardır:

Demokrasiyi korumak adına ikide bir sıkıyönetim ilan edilen demokrasiye mi döneceğiz? İşçilerin, gençlerin sokaklarda kurşunlandığı, cezaevlerinde işkence edildiği, komünist kitap yazanların, hatta evinde barındıranların hapse atıldığı, işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin bile ikide bir Devlet Güvenlik Mahkemeleri gibi yasalarla engellenmek istendiği demokrasiye mi döneceğiz?

Demokrasiye giden tek yol devrim

Hayır bizim döneceğimiz bir demokrasi yoktur. Biz geri dönmek değil, ileri gitmek için faşizme karşı savaş bayrağını yükseltiyoruz. Biz işçi sınıfının damgasını taşıyacak, halkın aktif katılımıyla ve halkın çıkarları doğrultusunda işleyecek, kendi demokrasimizi istiyoruz. Bugün demokrasiye dönüşün en sesli havariliğini yapan burjuva çevreler bile buna yanaşmazlar. Onlar tam da bunu engellemek için demokrasiye dönüş havariliği yapıyorlar.

Biz geçmişte demokrasiyi, yalnızca ve yalnızca, yükselen devrimci sınıf savaşımı koşullarında, kendi sel olup akan gücümüzde, kendi devrimci girişimimizde tattık. Ama bu savaş zafere ulaşmadığı için, faşizm ağzımızdan bu tadın en küçük kalıntısını bile kazımaya çalıştı. Dersimizi aldık. Yapacağımız şey devrim savaşımını bıraktığımız yerden yükseltmek, ve bu kez zafere götürmektir. Bizim demokrasimizin tohumları yığınsal devrimci savaşım içinde atılıyor, büyümesi devrimin zaferiyle oluyor.

Bu bilinçle, Kasım'da yapılacağı söylenen seçimlerde, geçersiz oy kullanalım. Geçersiz oylarımızla faşizmin güdümündeki bu oyunu geçersiz saydığımızı gösterelim. Demokrasinin tek geçerli yolunun faşizme karşı devrim bayrağını dalgalandırmak olduğunu da, devrim savaşımını yükselterek ve zafere götürerek ele güne kanıtlayalım.

Demokrasiye giden tek yol devrim!

İŞÇİNİN SESİ

R. Yürükoğlu

Bu yazı, Yürükoğlu yoldaşımızın 7. Yaz Taarruzu kapanış gecesinde yaptığı konuşmanın metnidir

Gelecek Onun İçin Savaşanlarındır

Yoldaşlar!
Her yaz taarruzu bitiriş gecesinde benden yalnız bir-iki cümle dinlediniz, rahat ettiniz. Bu kez biraz uzun konuşacağım, bağışlayın.

Türkiye'de hava dönüyor. Halkta gözle görülür bir kıpırdanma var. Bu olguyu, benden önce konuşan, Demokratik Hakları Savunma Komitesi adına gittiği inceleme gezisinden yeni dönmüş olan Sayın Chris Smith'in konuşmasında da izledik.

Ancak, halkta öfkenin, cuntada tedirginliğin ve o ölçüde şımarıklığın, zindanlarda devrim ateşinin yeniden coştuğu şu günlerde, Türkiye devrim hareketinin durumu ne yazık ki, ve bir kez daha, hiç iç açıcı değildir.

Bir kez, ülke içinde devrimci güçler arasında hiçbir dayanışma, yardımlaşma ve eşgüdüm yoktur. Avrupa'da bu alanda olumlu bir ilerleme var ama o da şiddetli bir sağa kayışla sakattır.

Devrimci hareketin sağa kayış nedenlerine girmeyeceğim. En ilginç, en son dört göstergesine değineceğim.

Birincisi, TKP'nin resmi kanadı ve adları ne denli "büyük" olursa olsun birkaç çizgi gurubu, Demirel'i, AP'yi, Ecevit'i cepheye çağırıyorlar. Bir kez daha, utanmadan, yükselen burjuva muhalefetin kuyrukçuluğunu yapıyorlar.

Ikincisi, *"yerel girişimcilik"*. Çok demokratik gibi gözüken, aslında başıbozukluğun kılıfı olan bu tutum nereye varır? Dernek kurarlar, yönetim kurulu, başkanı olmaz, her hafta biri başkanlık yapar. (Bazı yerlerde tam da böyle yapıyorlar!)

Yerel girişimcilik fikirlerinin kalıcı olacağını sanmıyoruz. Bugün bu fikirleri savunan akım, her yerde az çok varolan yaygın, büyük bir harekettir ama yine bugün bu akımın her tarafa egemen olabilecek yeterli bir yönetim kadrosu yoktur. "Yerel girişimcilik" bu durumun yanıtı olarak gelmektedir. Devrimciliğine inandığımız bu akım yarın bu güçlüğünü çözünce, bu görüşü geri almak zorundadır. Çünkü, gerçek bir savaş için, her yerde bir anda aynı davranabilen merkezi örgütlenme esastır.

Sağa kayışın üçüncü göstergesi, *"devrimsiz demokrasi"* hayalleri. Hem de Türkiye'de!!!

Türkiye'de kapitalizmin Avrupa'daki demokrasiyi kurmasının nesnel tabanı yoktur. Olsaydı kurardı. Kötü insan olduklarından mı? Avrupa'daki burjuvazi iyi insan mı?

Demirel'in demokrasisini değil, Komünist Partisi'nin yasak olduğu, olduğu kadarıyla demokrasiyi yığın savaşımının sağladığı *sahte* demokrasiyi değil, gerçek bir demokrasiyi amaçlıyorsak, o, Türkiye'de devrim sorunudur. Bunu bilmek için okumuş olmak da gerekmiyor. Biraz sağduyu yeter.

Bir de *"bağımsızlar"* akımı var. Bir kısmı şurada burada iş yapmış. Bugün ne diyorlar: "Örgüt, örgütlülük olmamalı, disiplin olmamalı." Bir kuşak çürüyor. Türkiye ayağa kalktığında belki bir kısmı geri gelir. Büyük çoğunluğu için iş bitti. Bu bile gösteriyor ki, iyisiyle-kötüsüyle örgüt, örgütsüzlükten bin kat daha iyidir.

"Bağımsızların" ortalıkta gezinen, iş yapmak ister görünen bir kesimi de, "yepyeni", "birleşik" bir KP kurmak peşindeler. Oysa ne boş çaba. Ülkenin en kritik yıllarında kenara çekilenlerin artık devrimci hareketten bekleyebilecekleri tek şey, verecekleri özeleştirinin kabulüdür.

Devrimci hareketin on yıllar içinde yarattığı örgütler, kadrolar şans eseri değildir. Bugün bulunduğumuz noktadan nereye gidilecekse, yine bu örgütlerle ya da bunların evrimi yoluyla gidilecektir.

Türkiye'de işler giderek açılacağa benziyor ama devrimci hareket hiçbir zaafını henüz yenebilmiş değildir. Tüm *gerçek* devrimci hareketlerin yönetici kadroları bu durumu görmeli, ortamın gerektirdiği sağduyu ile davranabilmeliyiz. Türkiye bizlerden mevlana tekkesi değil, savaşçı güçlerin birliğini istiyor. Türkiye bizlerden, açıktan burjuva demokrasisini (Türkiye'de bu Demirel'in demokrasisidir) hedefleyen sahte siyasetçilerle tartışarak bir dakika bile yitirmemizi değil, demokrasi için devrimci kavga bayrağını yükseltmemizi istiyor.

İşçinin Sesi ilerliyor

Kendimizden öyle çok hoşnut olmayalım ama Leninci TKP örgütleri ilerliyor. Bunu artık yalnız biz söylemiyoruz, tüm dost hareketler söylüyor.

İdeolojik-siyasal yönden ilerliyoruz, derinleşiyoruz. Bugün Türkiye devrimci hareketindeki sağa kayışın hiç tartışmasız en önemli engellerinden biriyiz.

Bu arada, özellikle kıta Avrupa'sındaki örgütlere bir uyarı yapmak istiyorum: Sol kesimde çeşit çeşit gurup var. Hepsi de "siyasal" hareket olduklarını söylüyorlar. *Görüşsüz-yayınsız siyasal hareket olmaz!* Hiç yapamıyorsa teksir eder dağıtır. Siyasal bir hareket halka şuradan değil buradan yürümek gerekir demek için var olduğuna göre, böyle yayınsız "siyasal" hareketlere rastlarsanız bilin ki bunlar başka birşeydir.

İdeolojik-siyasal yönden ilerliyoruz, örgütsel yönden ilerliyoruz. Örgütlerimiz büyüyor, olgunlaşıyor. Dostluk, ahbaplık yerine partiye, parti hattına bağlılık herşeyi belirlemeye başlıyor.

Örgütümüz yeni çalışma alanlarına açılıyor. Bursa, Frankfurt, Hollanda, İsveç, Avusturalya son bir yılın kazanımlarıdır.

Bazı bölgeler çeşitli nedenlerle dün yapamadıklarını bugün yapıyorlar, gerçek bir örgüt oluyorlar: Ankara, Münih.

Partimizin resmileri geçenlerde bize "gurupçuk" diyerek yine ideolojik(!) savaşım yürüttüler. Buna en güzel yanıtı 7. Yaz Taarruzumuz verdi. On haftada ne kadar katkı topladığımızı hepiniz biliyor-

sunuz. Bu miktar Avrupa'nın her yanında binlerce işçinin hareketimize olan güveninin göstergesidir.

Bir yanıt da ben vermek istiyorum. Üç komünist partisinin her yıl düzenledikleri parasal kampanyaları ele alacağım. Bakalım şimdi bu gurupçuğun, bu üç "gurupçuk"la karşılaştırıldığında durumu nedir?

Birincisi, ABD Komünist Partisi'nin merkez organı *Daily World* çevresinde açtığı ortaklık kampanyası. ABD Komünist Partisi güçlü geleneklere sahip bir partidir. Bu yıl gazetelerini kompüter tekniğine geçiriyorlar. Haziran-Temmuz aylarını kapsayan £250.000 hedefleyen bir kampanya. Bir noktaya dikkat çekeyim, bağış değil *ortaklık* kampanyası. 1 Temmuz'a dek %60'ını toplamışlar. Daha yeni bilgi yok.

İkincisi, Britanya Komünist Partisi — *Morning Star* gazetesi, 20 bin üyesiyle 1981'de £138.590, 1982'de £143.661 toplamış. Burada da bir noktaya dikkat çekeyim, bu kampanya 10 haftalık değil, bir yıl boyunca süren bir kampanyadır.

Üçüncüsü, Kanada Komünist Partisi ve onun merkez organı *Canadian Tribune*'nin 1 Mart-30 Nisan arasında açtığı 2 aylık "Yaşatma Kampanyası". Hedef £40.000.

İlk genel açıklama 9 Mayıs'ta yapılıyor. İki aylık süre bitmiş, £15.000 toplanmış, hedefin ancak %37'si. 30 Mayıs'a dek ise £32.000 toplamışlar, başka bilgi yok.

Yoldaşlar! Bu sayıları bu komünist partilerini küçültmek için okumadım. Bizim yaptığımızı, yerimizi, gücümüzü hem kendimize, hem dışımızdakilere daha iyi anlatabilmek için okudum.

7. Yaz Taarruzu'nda yoğun bir çaba gösteren tüm örgütlerimizi candan kutlarım.

Yaz taarruzu komünist okuludur

Eksiklerimiz, hatalarımız yok mu? Sayılamayacak kadar ve bunları bizden daha iyi kimse bilemez. Her düzeyde. Burada yalnızca 7. Yaz Taarruzu'nun gösterdiği üç noktaya değineceğim.

Yaz taarruzu büyük bir okul. Safraları ayıklayan, tüm yoldaşlarda batılı dostlarımızın kolayca anlayamayacakları düzeyde davaya tutku, humma gibi tutku aşılayan, bireylerin kişiliğini ortadan silmeyen ama kişilikleri örgütün arkasında hizaya sokan, komünist formasyonumuzu geliştiren büyük bir okuldur.

Böyle olduğu için de eksiklerimizi belki en canlı biçimde o gösterir. Her eksiği göstermez ama gösterdikleri en sıcağı sıcağına olanlardır.

1. Bazı bölgelerde örgütlere tanınan harcama oranlarının üstüne çıkıldı.

2. Bir bölgede örgütün bir bölümü hedefini tamamlayamadı ve o örgütün geri kalan bölümleri o yerel örgüte yardım-dayanışma örgütlemeyi aklına getirmedi.

3. Yaz taarruzunun çeşitli spor karşılaşmalarında takım tutma, rekabet yer yer genelin-bütünün çıkarı için sosyalist rekabet ölçüsünü aştı.

Bundan sonraki yaz taarruzu sporu için bir de önerim olacak: Kollektiflere dayalı takım yöntemini kaldırmak, karma takım. Hem böylece, sporun tabanını genişletmek.

Bu üç aksamanın da gösterdiği yön aynıdır yoldaşlar: Objektif olarak kendi parçasını bütünün önüne koymak.

Hiçbir yoldaşın niyetini sorguya çekmiyorum. Tüm yoldaşları çok iyi tanıyorum. Tutumun objektif anlamından konuşuyorum. Önümüzdeki dönemde, uzun süre birlikte çalıştığı kollektifin değil, kendi sorumluluk alanı olan işin değil, genelin ve bütünün ve *yalnızca* onun vidası olduğumuz anlayışını daha da geliştireceğiz.

Ancak yoldaşlar, ilerleme var. Her alanda ve bu alanda. Hem de hızlı bir ilerleme ve neler pahasına.

Fransa'daki yoldaşların nasıl koşullar altında çalıştıklarını iyi biliyoruz. Avusturya'nın yaşadığı yılları hepimiz biliyoruz.

Hamburg örgütüne İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin gösterdiği dayanışmanın da nedeni budur. Bu, hedefini tamamlayamamış bir örgüte yardım değildir. Bu, yıllardır en başta hareketin merkezini, sonra öteki örgütleri kendi örgütünün önüne koyan bir kollektife şükran ve takdir duygularımızın anlatımıdır.

Türkiye örgütüne ise hiç değinmiyorum. Geçici yol arkadaşları ringe havlu attı, hepsi onların yakın arkadaşlarıydı, yaprak kımıldamadı. Türkiye'de çalışan, hapislerde direnen yoldaşlarımız, partimizin onurudur. Asıl kavga orada veriliyor, verilecek. Avrupa'da hepimiz orası için, o günler için çalışıyoruz.

Evet yoldaşlar, geneli özelin, bütünü parçanın, merkezi yerel birimin, yaşamın her alanında önünde tutmak, komünistliğin en önemli ayırıcı özelliğidir. Ve örgütümüz bu alanda da hızlı bir gelişme içindedir.

Yeni keskin dönemeçlere hazırlanın

Şimdi önümüzdeki ilk hedef Avrupa'nın her yanında, özellikle Almanya'da 12 Eylül eylemleridir.

Türkiye devrimci güçlerinin bu eylemlerde burjuva ajanı - teslimiyetçi - kuyrukçu-mevlanacı görüşlerin etkisini kırarak göstereceği *devrimci* birlik, dayanışma, coşku, halkı sokağa çıkarabilme gücü, zaaflarımızı aşmada önemli bir köşetaşı olur. Demirel, Ecevit, sahte-soyut demokrasi filan değil, demokrasiyi getirecek olan *devrim*. Bunu istiyoruz.

Yıllardır ideolojik ve siyasal konularda herşeyi bizden, hem de dip not vermeden (!) alanlar için ise şunu diyoruz: *İşçinin Sesi* yıllar içinde ideolojik canlılığın tek merkezi oldu. Teorik ve örgütsel alanlarda komünist çizgiyi derinleştirdi. Siyasal sahnede başkasından aktarma suyla değirmen döndürmeye çalışan bu guruplar *İşçinin Sesi*'ne katılmalıdırlar.

Bugün bizim ihtiyacımız, deneyimli örgüt kadrolarıdır. Katılmazlarsa, biz onu da kendi çalışmamızla yaratıyoruz.

Ama bu kendileri için son şanstır. Siyasal sahnede gerçek yer tutan bir konuma geçmezlerse, dejenere arkadaş gurubuna dönüşmeleri çok yakındır.

Yoldaşlar, ülkemiz içten içe kaynıyor. Beklenmedik dönüşler ortaya çıkabilir. Hazır olmazsak yol sapar, biz düz gideriz. Örgütleri hazırlayın. Örgütleri güçlendirin. Komünist-siyasal eğitimi geliştirin.

Yaşasın 7. Yaz Taarruzu!

Şan olsun Türkiye işçi sınıfına!

Şan olsun halkın savaşçı ruhunun simgesi iki yiğit kızımıza!

Gelecek, onun için savaşanlarındır!

Devrimci tutuklularla güçlü bir dayanışma gerçekleşti

Açlık gr vi ve delegasyon g niş yankı uyandırdı

Türkiye'de cezaevlerinde faşist baskılara karşı yükselen devrimci protesto eylemini duyurmak, eylemle dayanışma içinde olmak ve Britanya kamuoyunun dikkatini Türkiye'deki duruma çekmek üzere, Avrupa'daki çeşitli örgütlerin yanısıra İTİB de Londra'da açlık grevi başlattı.

İTİB'in başlattığı açlık grevine İTKB, LİB, İTÖF ve TDHSK aktif destek verdiler. Bu aktif desteğin parçası olarak, TDHSK, Türkiye'de, durumu yerinde izleyecek ve izlenimlerini Britanya kamuoyuna aktaracak bir delegasyon yolladı.

Delegasyonun izlenimleri

Delegasyon, İşçi Partisi Milletvekillerinden Chris Smith ve Clare Short ile İşçi Partisi'nden eski İçişleri Bakan yardımcısı avukat Alex Lyon'dan oluştu.

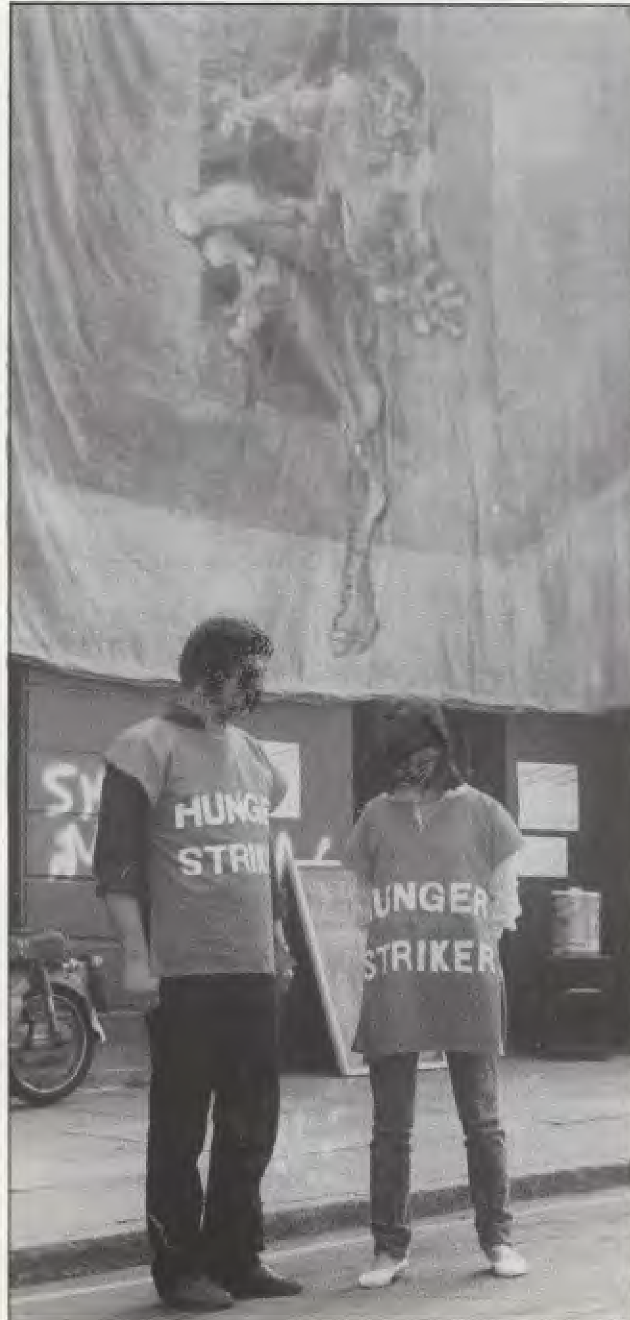
15 Ağustos'da yapılan ve BCC'nin İngilizce ve Türkçe servislerinden, UPI'den *Guardian*'dan, *Morning Star*'dan muhabirlerin de katıldığı basın toplantısında delegasyonun oluşumu ve gideceği tarih kamuoyuna duyuruldu.

Delegasyondan Chris Smith 20 Ağustos'ta gitti ve 26 Ağustos'ta döndü. Clare Short ve Alex Lyon, 22 Ağustos'ta gidip 29 Ağustos'ta döndüler. Delegasyon üyeleri Türkiye'de hem tek tek, hem birlikte çalışma yürüttüler.

Chris Smith yola çıkmadan önce, onun ve yine BBC'nin İngilizce ve Türkçe servislerinden, Reuter, *Morning Star, Milliyet,* LBC'den (Londra Radyosu) muhabirlerin de katıldığı geniş bir basın toplantısı yapıldı. Toplantıda Smith, "Türkiye'de insan haklarına ne olduğunu araştırmaya gideceklerini" açıkladı. Türkiye'de özellikle çeşitli avukatlarla ve tutuklu aileleriyle görüşmek,davalara girmek ve cezaevlerini görmek istediklerini duyurdu. BBC Türkçe Servisi'nin yaptığı bir röportajda da Alex Lyon, durumu olduğu gibi yansıtmak üzere, önyargısız olarak Türkiye'ye gideceklerini belirtti.

Delegasyon daha Türkiye'deyken, yapılan bir telefon konuşmasında, delegasyon üyeleri şiddetli bir öfke dile getirdiler. Gelince, ilk sözleri "şok geçirdik, çok kızgınız" oldu.

Delegasyon geldikten sonra, 30 Ağustos'ta büyük bir basın toplantısı yapıldı. UPI, BBC'nin radyo ve televizyon ve çeşitli dildeki servislerinden, *Morning Star, Birmingham Mail, Financial Times, Daily Telegraph, Guardian,* A.P., *Daily Mail, Turkey Today* ve *İşçinin Sesi*'nden muhabirlerin de katıldığı çok kalabalık basın toplantısında delegasyon üyeleri gözlem ve izlenimlerini aktardılar.

Ağırlığıyla davalara ilişkin bilgi veren Alex Lyon özetle şunları söyledi:

"Davalar insan hakları diye birşeyin olmadığını kanıtlamaktadır. DİSK davasında tam bir gün geçirdik. Önce 52, şimdi 78 sendikacı gerçekte tümden fikirleri nedeniyle suçlanıyorlar, işkenceye uğruyorlar, yıllardır da fiilen ceza görüyorlar. Ücret artışı istemleri bile bu davada komünizmle bağlanıyor. Savcısıyla da görüştüğümüz DİSK davası bizim için bir şok etkisi yaptı."

Alex Lyon DİSK davasını, iddianameyi, davadaki tutumu ayrıntılı olarak anlattıktan sonra, Barış Derneği davasına geçti. Bu konuda da ayrıntılı bilgi verdi. Dolaştıkları her yerde insanların kendileriyle konuştuklarını ama söylediklerini kimseye açıklamamalarını istediklerini belirtti. Shakespeare'i çeviren bir öğrencinin nasıl 75 gün işkence gördüğünü anlattı.

Chris Smith, görüştüğü kişilerden işkencelere ilişkin aldığı bilgileri aktardı. 6 Kasım seçimlerinin demokrasiyle ilgisi olmayan bir oyun olduğunu söyledi. Türkiye'de demokratik hak diye bir kavramın olmadığını vurguladı.

Clare Short, Türkiye'deki bazı yabancı diplomatik çevrelerin rejimi kabullenici yanaşımlarını eleştirdi. Türkiye'nin İnsan Hakları Bildirgesi'nde imzasının olduğunu, Türkiye'deki duruma gözyuman Batı devletlerinin de insan haklarına karşı suçlu durumda olduklarını ve bu ülkelerde de insan haklarının tehlikede olabileceğini söyledi.

Basın toplantısının sorular bölümünde, delegasyon üyeleri, Aydan Bulutgil'in işkenceden ömür boyu sakat kalacağını, Barış Derneği davasında tanıklık yapsın diye hâlâ işkenceye uğradığını söylediler. Yalçın Küçük'ün açlık grevine katılmış olduğunu duyduklarını belirttiler. En önemlisi, Tür-

kiye'de tepki olduğunu söylediler. Artık "terörü önleme", "demokrasiye dönme" hikayelerine halkın inanmadığını anlattılar.

Delegasyon üyeleri, gerek İşçi Partisi'nin, gerekse tüm parlamenterlerin Türkiye'deki duruma karşı seslerini yükseltmeleri için çalışacaklarını duyurdular. Türkiye'deki durumun, en çarpıcı etkiyi yaptığını, bu nedenle karma bir parlamenter gurubunun Türkiye'ye gitmesi için uğraşacaklarını belirttiler. Basın toplantısının sonucunda, Türkiye'de diktatörlük olduğu, baskı ve terör olduğu aşikar bir olgu olarak orada bulunanların kafasına yazıldı.

Geniş yankı

Açlık grevi ve delegasyonun gidişi, Britanya'da çok geniş yankı uyandırdı. Türkiye'deki eylemi duyurma, eylemde dayanışma ve dikkatleri Türkiye'deki duruma çekme amaçlarına başarıyla ulaşıldı.

Açlık grevi ve delegasyona ilişkin haberler, röportajlar, resimler çok çeşitli yerel ve merkezi gazete, radyo ve haber ajansı bültenlerinde yer aldı.

BBC Türkçe Yayınlar Servisi çeşitli kereler haber ve röportaj yayınladı. BBC 4. kanalında, Londra Radyosu'nda (LBC) haber ve röportajlar yayınlandı.

Basın toplantıları yığınsal katılımla gerçekleşti. Reuter haber ajansı ve *Daily Telegraph* haberi verdi. Bunun yanısıra Komünist Partisi'nin gazetesi *Morning Star*, AKEL'in gazetesi *Haravgi*, Londra'da yayınlanan *Vima* da haberlerle, açlık grevinin resimlerine yer ayırdılar.

Britanya Sendikalar Konfederasyonu TUC, TDHSK'ne yazdığı bir mektupla, Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu'nun Eylül'de Türkiye'ye bir delegasyon göndereceğini, bunda TUC delegesinin de bulunacağını duyurdu.

Açlık grevine çok sayıda dayanışma mesajı geldi, dayanışma ziyaretleri yapıldı. Çeşitli fabrikalardan Türkiyeli işçiler gurup gurup geldiler, grevdeki yoldaşlara çeşitli ihtiyaç maddeleri getirdiler. Çok güzel dayanışma mesajlarıyla dolu olan açlık grevi defterine, bir işçi arkadaş aynen şöyle yazmış: "Faşizmin gözünü oymak, devrimle başını ezmek gerekiyor."

Açlık grevini çok sayıda Kıbrıslı, Arap, Latin Amerikalı devrimci de ziyaret etti. AKEL'den yoldaşlar geldiler. Iraklı komünist ve demokrat gençler folklor ekibiyle gelip dayanışma gösterisi yaptılar. El Salvador'lu devrimcilerden, "Ya devrim, ya ölüm!", "Kazanacağız!" belgileriyle süslü dayanışma mesajları geldi.

Cezaevlerinde devrimci tutukluların başlattıkları şanlı eylemle, yaygın ve etkin bir dayanışma gerçekleşti.

Britanya Komünist Partisi yayın organı Morning Star açlık grevine geniş yer verdi.

★ Morning Star

Turkish torture claims probed

A FACT-finding delegation of newly-elected Labour MPs hopes to examine prison conditions in Turkey, where thousands of political prisoners are on hunger strike.

Chris Smith (Islington South and Finsbury) today leaves for Istanbul, where Clare Short (Birmingham Ladywood) and former Labour minister Alex Lyons will join him on Monday.

The MPs hope to meet some of Turkey's many thousands of political prisoners, their families and lawyers, as well as journalists, politicians and union leaders.

They also hope to sit in on the trials of DISK trade unionists and Turkish Peace Association activists, before discussing their impressions with Turkey's Interior Minister.

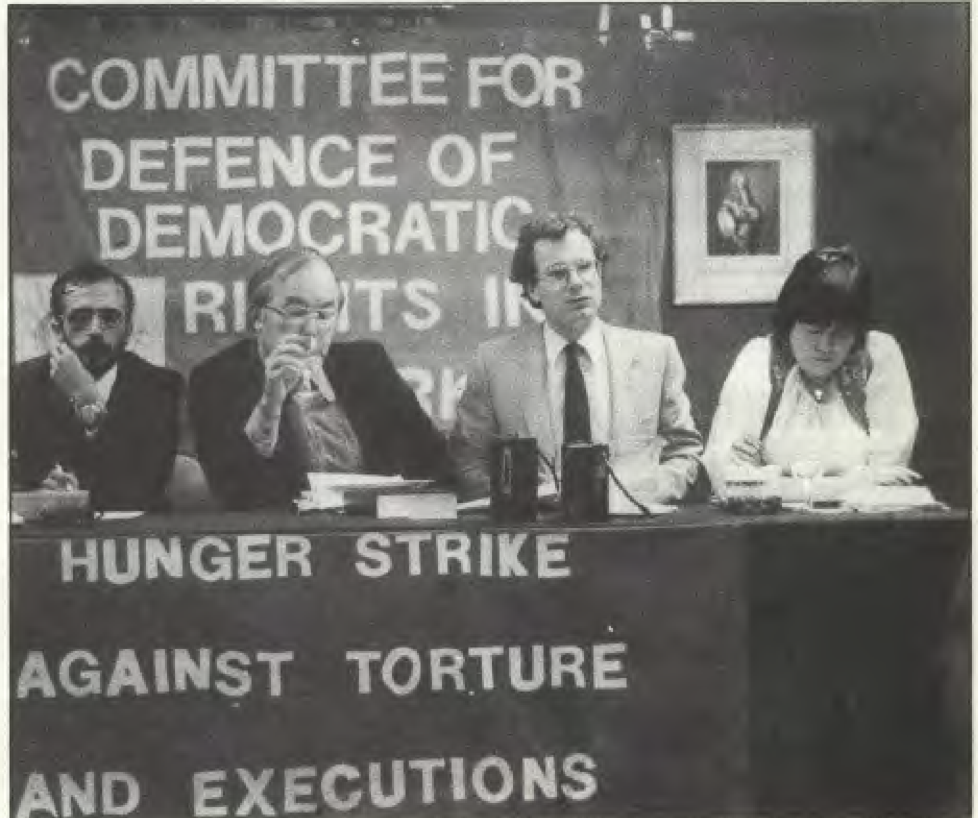
Already 14,000 Turks have been tried and convicted for political offences. Another 90,000 await trial in Turkey's kangaroo courts.

Mr. Smith stressed yesterday that although the trip is sponsored by the Campaign for the Defence of Democratic Rights in Turkey, the MPs' minds are not closed, and it will be a genuine fact-finding trip.

Should the reports of torture and denial of basic human rights be confirmed, however, the MPs will report back to the Foreign Office calling for an examination of Britain's close links with Turkey's fascist junta.

Rampton man held on false reports

Colonial veteran to comman[d] French forces in Chad

Delegasyon Türkiye'den döndükten sonra yapılan basın toplantısında soldan sağa Alex Lyon, Chris Smith ve Clare Short görülüyor.

HAYDİ 8. YAZ TAARRUZUNA

Yoldaşlar,

7. Yaz Taarruzu'nu da büyük bir başarıyla geride bıraktık.

Her yaz taarruzu değerlendirmesi buna benzer bir cümleyle başladı, ancak hepsi de gerçeği yansıtıyor. Farklı farklı da olsa her yaz taarruzunun başarısını büyük yapan nedenler oldu. Varsa eksiğimizi de açıkça koyuyoruz. "Resmi iyimserlik" değil, gerçek iyimserlik söz konusudur.

7. Yaz Taarruzu, Türkiye'de de yapıldı. Ancak Türkiye verileri genel dökümlere katılmıyor. Bu yıl genel dökümlere katılmamış bir yer daha var. O da Avusturalya'dır. Türkiye nere, Avusturalya nere? 7. Yaz Taarruzu Avusturalya'daki Türkiyeli işçilerin arasına dek uzanmıştır! Geç başladı ve henüz bilgiler tamamlanmadı.

Şimdi tamamlanmış bilgiler temelinde değerlendirmeye geçelim ve yine her zamanki tablomuzla (TABLO I) başlayalım.

Tablo mutlak sayıları değil, onları birbiriyle karşılaştırmamızı sağlayacak endeks ya da puanları veriyor. Buna göre, geçen yılki hedefimiz 750 ise bu yılki 900 kadar olmuş. Yani, bu yılki hedef, geçen yılki hedeften %20 daha fazlaymış. Bu hedefi de %8.3 aşmışız. 7. Yaz Taarruzu'nda, 1. Yaz Taarruzu'nun 7 katından çok para toplamışız.

Tablo I'in katılım sütununda, 1983'ün karşısında bir çizik var. Artık katılım, on binlerdir demiyoruz ama, hesabı tutulamaz boyutlara ulaşmıştır. Bundan böyle katılım dökümü vermekten vaz geçtik. Katılım dökümü verebilmek için ya katılımın yeniden kolayca sayılabilir boyutlara düşmesi, ya da sayım yapmak için özel bir çaba harcamak gerekecek.

Tablo I'in ikinci sütununa bakarak, her yıl toplanan miktarları puan olarak karşılaştırabiliriz. Buna göre geçen yıl topladığımız 941 puan ise, bu yılki 975'dir. Artış %3.6'dır. Aynı sütundan geçmiş yılların artış yüzdelerini çıkarırsak, eğilim şöyledir:

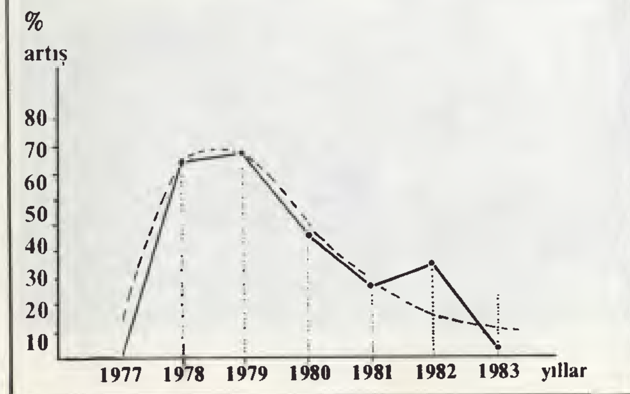
Tablo II'den ve Grafik I'den görüleceği gibi 1979'a kadar toplanan miktarlar arasındaki artış yüzdesi %66.2'ye dek yükselmiş, sonra azalmaya başlamıştır. Mutlak sayılar büyüdükçe artış yüzdelerinin düşmesi doğaldır. Yine tablo ve grafikten göreceğimiz gibi asıl şaşırtıcı olan, geçen yılki sonuç, yani bir önceki yıla göre toplananın %35 fazla olmasıdır. Bu yılki %3.6, bir bakıma geçen yılla birlikte ele alınmalıdır. Grafikte, geçen yılı daha az bu yılı daha çok gösteren bir kesikli çizgi koyduk. Bu çizgi, iki yılın artış yüzdelerinin kaba bir ortalamasını aldığımızda, eğilimin son derece olağan bir seyir izlediğini gösteriyor.

TABLO II

Yıllar	Toplanan miktarın bir önceki yıl toplanan miktardan % kaç fazla olduğu
1977	—
1978	%64.5
1979	%66.2
1980	%45.5
1981	%27.8
1982	%35.4
1983	% 3.6

YAZ TAARRUZLARI — GENEL DÖKÜM (ENDEKS OLARAK) TABLO I

YIL	HEDEF	GERÇEKLEŞENLER				
	1977=100 (1)	1977 hedefi =100 (2)	Konan hedef =100 (3)	Her yılki hedefi aşma (4)	1977 gerçekleşen =100 (5)	Katılım 1977 son hafta=100 (6)
1977	100	136.8	136.8	36.8	100	100
1978	200	225.0	112.5	12.5	164	126
1979	300	374.0	125.0	25.0	273	157
1980	400	544.0	137.0	37.0	405	186
1981	500	695.0	139.0	39.0	517	254
1982	750	941.0	125.5	25.5	688	620
1983	900	975.0	108.3	8.3	713	—

Geçen yıl bir sıçramadır. Koca bir mekanizma, gericilik döneminin koyu karanlığını kırmak için olağanüstü bir iradeyle harekete geçti. Özellikle Avrupa'daki Türkiyeliler arasında etkisiyle, bunda çok büyük bir başarı kazandı. Ancak bunun bazı sonuçları da oldu. Borçlanma çok yükseldi. Borçların ödenmesi çok uzun zamana yayıldı, bu yılın hazırlığını geciktirdi. Ödenmeyen borçlar kaldığı gibi, parça parça ödenen borçların merkeze ulaşması aksadı. Yerel harcamalarla merkeze ulaşan miktar arasında dengesizlikler oldu. Bunlar, üstün başarıyla biten ve başarısıyla önemli bir aydınlatıcı işlev gören 6. Yaz Taarruzu'nun yan ürünleridir. Bir bakıma, ortamın karanlığını kırmak, çevreye enerji yaymak için komünistlerin bütün olarak nasıl kendilerinden özveri yaptıklarını, nasıl kendi olanaklarını aşmak için zorlandıklarını gösteriyor.

Geçen yılın deneyiminden bu yıl ders çıkarıldı. 7. Yaz Taarruzu'na yeni kurallar getirildi. Bir kez süre kısaltıldı. Borçlanma zamanı kısıldı. Merkeziyetçiliğin yaşama daha iyi geçmesine vurgu yapıldı. Yerel borçlanmalara belli sınırlar getirildi. Merkeze gönderilen oranın önemi öne çıkarıldı. Bu yeni kurallar çerçevesinde ve Avrupa'nın geçen yıla göre çok daha eylemli geçen bir döneminde, örgütümüz her eyleme aktif katılırken, oradan oraya militanca, disiplinli, özveriyle koşarken aynı zamanda 7. Yaz Taarruzu'nda da hedefi %8.3 aştı ve geçen yıldan %3.6 daha fazla miktar topladı! Göğsümüzü gere gere diyoruz: 7. Yaz Taarruzu'nu da başarıyla geride bıraktık.

Genelde durum budur. Şimdi örgütlerin durumlarına gelelim. Tablo III, baştan bu yana örgütlerin katkılarını veriyor.

Tablo III'ün altındaki küçük notta da belirtildiği gibi, İTİB, HTİB için ayrı bir dayanışma taarruzu yapmış, bu taarruzda topladığını HTİB'in hedefine yatırmıştır. Tablodaki yüzde paylar bunu içermektedir. Bu dışarda tutulursa, İngiltere'nin katkısı %58.8, Almanya'nın ki ise %26.3'tür. Buna döneceğiz. Önce öteki örgütlere bakalım.

Tablodan görüldüğü gibi Fransa, Avusturya, Norveç ve İsviçre geçen yıla oranla ilerleme göstermişlerdir. Hiç yoktan bir Hollanda doğmuş ve %4.9 katkı yapmıştır. Almanya'nın yüzde payı ise azalmıştır. Bunun bir nedeni yeni getirilen kuralların katkıyı kısıtlayıcı etkisidir. Bu bilinçli olarak, az da olsa, sağlam olsun, zamana yayılmasın düşüncesiyle yapılmıştır. Ayrıca Almanya'da en çok

TABLO III
Yaz taarruzlarına örgütlerin yüzde katkıları

ÖRGÜTLER	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
İNGİLTERE	%100	%100	%100	%95	%69.2	%57	%54*
ALMANYA				% 0.9	%29.8	%36.4	%31.1*
FRANSA					% 0.5	% 3.1	% 4
AVUSTURYA					% 0.5	% 0.3	% 2.1
NORVEÇ						% 2.8	% 3.1
İSVİÇRE						% 0.4	% 1.1
HOLLANDA							% 4.9
KARISIK				% 4.1			

*İTİB'in HTİB'e dayanışma taarruzu dikkate alınırsa, İngiltere'nin katkısı %58.8, Almanya'nın katkısı %26.3'dür.

sıkıntısı çekilen şey olan kadrolarda kaydırmalar yapılmış ve bu başka yörelerde ürün vermiştir. Bu da bilinçli yapılmıştır. Daha sayılabilir.

Şimdi, Almanya'daki yerel örgütlerin, genel toplanan içindeki yüzde payının geçen yılla karşılaştırmalı bir dökümünü verelim. (Bak: Tablo IV)

Burada bazı örgütler yenidir. Frankfurt yeni bir kazanımdır. Bazı örgütler için yüzdelerdeki azalma aldatıcı oluyor. Örneğin Mannheim'ın yüzde payı düşerken mutlak katkısı artmıştır. Hamburg'a gelince hem yüzde payı, hem mutlak katkısı düşmüştür.

Hamburg bu yıl hedefini tamamlayamadı. Bunun üzerine İTİB, kardeş örgütü HTİB'e dayanışmasını göstermek için ek bir taarruz yaptı.

İTİB, geri kalan, ürken, özveriden kaçan bir örgüte dayanışma taarruzu yapmaz. Tam tersine, herkes öyle bir örgütün ayıklanmasını ister. HTİB'in durumu köklü olarak farklıdır. HTİB, merkeziyetçiliğe bağlılığını yaşamda kanıtlayan çok sayıda parasal özveri yapmıştır. Herhangi bir sıkışıklık doğduğu zaman, borç harç ne varsa vermiştir. Bu nedenle, parasal bir tıkanıklık içine girmiştir. İTİB'in dayanışması, HTİB'in özverili tutumuna saygı, onun parasal tıkanıklığını aşmak için yoldaşça bir yardımdır.

Buradan gelelim, bu yıl yaz taarruzuna getirilen yeni ek ölçütlere: Yerel harcama sınırı ve merkeze gönderme oranı. Merkeziyetçiliğe vurgunun parçası olan bu ölçütlerin göstergelerini de bir tabloyla verelim. (Bak: Tablo V)

Buradan görüldüğü gibi, harcama sınırını Almanya hariç tüm örgütler tutmuşlardır. Almanya'nın sınırın üstüne çıkmasının da nesnel nedenleri vardır. Bunları önümüzdeki yıllarda aşacağız. Almanya'da ciddi bir örgütlenme, sarp bir yamaca tırmanmak gibi. Tırmanacağız. Ayrıca, harcama sınırının aşılan oranını yıl içinde geri ödeme olasılığı tanınmıştır. Bu yüzde de değişebilir.

Yukarıdaki tablonun ikinci sütunu ise bugüne dek merkeze yollanmış ve henüz yollanmamış oranları gösteriyor. Bu oranlar değişiyor. Ancak burada bir noktaya dikkat çekelim. İngiltere yalnızca taarruzun hem yüzde, hem mutlak olarak büyük bir parçasını gerçekleştirmekle kalmamıştır. Aynı zamanda, harcama sınırını tutmuş ve topladığı mutlak miktarın büyüklüğünü akılda tutarak yanaşırsak merkeze yollanmamış miktarın oranını oldukça aza indirmiştir.

Bu yıl yaz taarruzunun en başarılı örgütü İngiltere'dir. Taarruzun %54'ünü gerçekleştirmiştir. Bunun %89.6'sını merkeze vermiştir, gerisini kısa sürede tamamlayacaktır. Harcama sınırını aşmamıştır. Altı yaz taarruzu boyunca her Pazar günü önünde gördüğü yöneticisi, bu yıl işlerin çokluğu nedeniyle taarruzun yönetimini bir başka yoldaşa devretmiştir. İngiltere'de yaprak kımıldamamış, tam tersine bir de yeni yönetici yoldaşa destek olmak bilinciyle davranılmıştır. Kısa sürede, sessiz sedasız, sade bir biçimde ve büyük bir zevkle İngiltere taarruzu tamamlamıştır. Ve kardeş örgüt HTİB'e, kendi gönüllü isteğiyle, büyük bir coşku ve özveriyle dayanışma göstermiştir. Bunu da katarsak İngiltere'nin katkısı %58.8'dir.

Bu büyük bir başarıdır. Üstelik bu başarıyı İngiltere, menşevik denen yaratıkları ilk kez yakından ve hayretle tanıdığı bir sırada, belki de bunun verdiği iç rahatlığı ve güvenle kazandı. Menşevikler "işçilerin siyaset yapmaması"na dayanan en iğrenç siyaseti savunuyorlar. Böyle garip savlarla, "çeşitli" kuruluşlardan destek alarak ve yaz taarruzu hakkında İTİB sempatizanlarını bile hayrete düşüren yalanlar atarak ortalıkta gezmeye çalışıyorlar. 1979 öncesinde, kendi merkez komitelerinin onayıyla gerçekleşmiş ihraç ve istifa artıklarını kapı kapı dolaşıp, ölmüş atları kırbaçlıyorlar. Tartışmalarda bizim ancak işçi mizahına koyabileceğimiz "yanıtlar" verip, düştükleri acıklı durumun farkına bile varmıyorlar. Son yıllarda evrimi tamamlanmış bu garip yaratıkları yakından görmek, kuşkusuz yarar sağladı.

7. Yaz Taarruzu yalnızca İngiltere'de değil yapıldığı her yerde burjuvaziye ve oportünizme bir şamar oldu. Tüm örgütler eylemden eyleme koşarken, gazeteyi düzenli olarak cıvıl cıvıl satarken, örgüt işleyişleri aksamadan sürerken, yoldaşlarımız gidip ek işlerde, tarla işlerinde inşaat işlerinde devrim için, parti için çalışmayı hiç ihmal etmediler.

Devrimci savaşım devrimci özveri üzerinde yükselir sözünü bu yıl her açıdan çok canlı yaşadık. Devrimci tutukluların zindanlardan yükselttikleri şanlı başkaldırı, büyük devrimci özveri, devrimci savaşımı gözle görülür ölçüde yükseltti. Öte yandan, zindanlarda süregelen başkaldırının da verdiği ek coşkuyla, örgütümüzün yaz taarruzunda gösterdiği devrimci özveri, devrimci savaşım içindeki başarısını yükseltti.

7. Yaz Taarruzu'nu da başarıyla geride bıraktık. Faşist diktatörlüğe karşı taarruzun yükselme belirtileri taşıdığı yoğun ve güzel bir dönemden geçerek, haydi 8. Yaz Taarruzuna!

TABLO IV
Almanya örgütlerinin genel toplanan içindeki % payı

Örgüt	1982	1983
Almanya Toplam	%36.4	%31.1*
Köln	%10.4	% 9.2
Hamburg	%15.2	%12.4*
Mannheim	% 7.9	% 7.7
Münih	% 1.7	% 1
Braunschweig	% 1.2	—
Frankfurt	—	% 0.8

*İTİB'in dayanışma katkısı dışarda tutulursa, Almanya toplam yüzdesi %26.3, Hamburg'un payı ise %7.6'dır.

TABLO V
Merkeze gönderilen oranlar ve harcamaların durumu

Örgüt	Merkeze yollamadaki son durum (2) Merkeze tüm yollanması gereken=100		Yerel harcama durumu (1) Konan harcama sınırı=100
	Yollanmış	Yollanmamış	
İngiltere	89.6	10.4	100
Almanya	60.7	39.3	144.5
Fransa	48.3	51.7	100
Norveç	40.8	59.2	100
Hollanda	90.7	9.3	100
Avusturya	97.7	2.3	100
İsviçre	15.8	84.2	—

Açlık grevi büyük etki yaptı

Yoldaşlar, Türkiye'deki yiğit devrimci eylemle dayanışma amacıyla, 2 Ağustos günü Paris'te merkezi bir kilisenin önünde çeşitli siyasetlerin aktif katılımıyla açlık grevi başladı.

Açlık grevine Paris'te 52 kişi katıldı. Ağustos'un 10'una kadar eylem çok iyi devam etti. Bütün Fransız gazeteleri, radyo, televizyonu ve geniş bir kamuoyu tarafından ilgi ile karşılandı. Fransız örgütleri ve Fransa'da bulunan yabancı örgütler tarafından dayanışma bildirildi. 10 Ağustos gecesi yağmur yağması nedeniyle arkadaşların bir kısmı derneklere gitti, bir kısmı kilisede yattı. Sabah derneklerdeki arkadaşlar gelmeden polisler kilisedeki arkadaşları boşaltmış yatakların ve pankartların bir kısmını çöpe atmışlar. Polisler tekrar kilisenin önüne yatmamıza izin vermediler.

Grev komitesinin kararı ile iki gün derneklerde kaldık. Daha sonra yer bulundu. Yabancı İşçiler Evi (Maison de Traveilleur Imigre) adlı kuruluşun salonunda açlık grevi 16 gün devam etti.

Bu arada menşeviklerden bir teklif geldi. Grev komitesinde yer verilirse eylemi destekleyebileceklerini bildirdiler. Açlık grevi komitesi, eylemi destekleyebileceklerini ama komitede yer verilmeyeceğini bildirdi. Menşevikler de eylemi bölmek için ellerinden geleni yaptılar. Daha doğrusu kendi ellerinden birşey gelemezdi ama FKP'nin elinden geleni yaptırdılar. Yine de başarılı olamadılar. BİR-KOM'dan yalnızca TKEP ve Cephe Acilciler, eğer menşevikler katılmazsa eylemden çekileceklerini bildirdiler ve eylemi terk ettiler. Bundan sonra *Serxwebun* da açlık grevinden çekildi ancak dışardan destekleyeceğini bildirdi.

Açlık grevi 17 Ağustos Çarşamba günü basın toplantısı ile bitirildi.

Basın toplantısına, Melike Demirağ, Şanar Yurdatapan, Yılmaz Güney, Tülay German, Fuat Saka, Nihat Behram ve çeşitli sanatçılar katıldılar. Bütün basın-yayın geldi. Açlık grevi başarıyla son buldu.

Kurtuluş İMG, Paris

Dayanışma kıtalar aştı

Yoldaşlar,
Türkiye'de 2500 devrimci tutuklunun şanlı eylemini desteklemek amacıyla yurt dışında başlayan dayanışma grevleri Avustralya'da da devam etmektedir. Avustralya'nın Melbourne şehrinde 10 gün süren açlık grevi, bir takım isteklerin kabul edilmesiyle sona ermiş ve 21 Ağustos'ta Sidney'de başlamıştır.

Sidney'deki greve *İşçinin Sesi* sempatizanları olarak yoğun ve aktif katılıyoruz. Grev büyük ilgi çekiyor. Grev yerinde iki çadır kurduk. Türkiye'de faşist cuntanın yaptıklarını resimle sergiledik. Grev yerini, faşist cuntayı protesto eden birçok pankartla donattık. Bunların yanı sıra, grevin amacı doğrultusunda 6 maddelik isteklerimizi belirten büyük bir pankart açtık. Birçok televizyon kanalları ve gazeteciler çekim ve röportaj yaptılar. Faşist cuntayı sergileyen bildirilerden günde 3 bin tane dağıtılıyor.

Faşist cuntanın Türkiye halklarına yaptığı baskı, onun ne denli çıkmaz içinde olduğunu çok iyi anlatmaktadır. Haydi yoldaşlar, zayıf halka Türkiye'de faşist cuntaya devrimle yanıt verelim!

Tanklarla gelen devrimle gitmelidir!

K. Özgür, Avusturalya

Avusturalya'daki açlık grevinde militanlardan birinin sırtındaki yazı, devrimci savaşım sürüyor anlamına geliyor

Hollanda'da açlık grevi başarıyla son buldu

Yoldaşlar,
Türkiye'deki hapishanelerde açlık grevi yapan yiğit devrimcileri desteklemek amacıyla Hollanda'da da açlık grevi başlatıldı. Buradaki grevin üç hedefi vardı: 1) Geniş kamuoyu yaratmak. 2) Dışişleri Bakanlığı'nı bir açıklama yapmaya zorlamak. 3) Türkiye'ye gönderilecek bir heyet oluşturmak.

Biz Hollanda örgütü olarak açlık grevine aktif olarak katıldık. Grev boyunca *Işçinin Sesi*'ne yaraşır bir biçimde çalıştık. En disiplinli bizdik ve hiç aksatmadan sürekli eğitimimizi yaptık. Lenin'in *Kitle İçinde Parti Çalışması* kitabını okuduk. Grev komitesinin aldığı kararlara en iyi uyan siyasettik. Disiplin ve özverimizi bir kere daha kanıtladık. Ayrıca yayın masamız büyük ilgi gördü.

Açlık grevinin ilk gününde geniş bir kamuoyu yaratıldı. Bu kamuoyu sayesinde grevin 10. gününde Dışişleri Bakanı bir açıklama yaptı. 11. gününde de 5 kişilik bir heyet oluştu. Bu heyete katılan kişiler şöyle: Bir avukat, bir gazeteci, bir parlamenter, bir sendikacı ve kiliseler derneğinden bir papaz. Açlık grevi hedeflerine ulaşarak 11. gününde başarıyla bitti, ancak heyetin çalışmalarını izlemek üzere grev komitesi de çalışmalarına devam ediyor.

Bu eylem öteki siyasetlerin tabanıyla daha yakın ilişki kurmamızı sağladı. Menşevik tabanla da ilginç tartışmalar yaptık. Bu tartışmalarda bir kez daha gördük ki bu arkadaşlar peşinden koştukları siyaseti yeterince tanımıyorlar. Körü körüne yürüdükleri yolun yanlışlığını anlatmaya çalıştık. Sanırım başarılı da olduk. Tabandaki *İşçinin Sesi*'ne uzak durma eğilimi kırılmaya başladığı gibi, pek çok arkadaş da TKP "resmi" yönetiminin çizgisini araştırmaya başladı.

Devrimci selamlar.

Ufuk Savaş, Hollanda

FİDEF yöneticilerinin açlık grevini ziyar ti

Türkiye'nin değişik hapishanelerinde yükselen açlık grevini, Avrupa kamuoyuna duyurmak, en geniş desteği sağlamak amacıyla Bonn'da da bir açlık grevi yapıldı.

Açlık grevinin Avrupa kamuoyunda geniş yankı uyandırması üzerine, eylemin 10. gününde bizim menşevikler de katılmak için başvurdular. Açlık Grevi Komitesi de bazı şartları yerine getirirlerse katılabileceklerini iletti. Menşevikler, bunun üzerine, açlık grevine fiili olarak katılamayacaklarını, fakat grevi desteklediklerini bildirmek, biraz da acınmak amacıyla olsa gerek, Bonn'da açlık grevinin yapıldığı yere geldiler.

Burada, açlık grevinde yatan değişik siyasetlerden devrimcilerle menşevikler arasında tartışmalar geçti. Menşevizmin acizliğini, kuyruğu yanık kedi gibi nasıl kıvrandığını göstermek açısından, tartışmalardan bir örnek aktarmak istiyorum:

Bir kişinin "faşist kelimesinin geçtiği bir bildiriye vb. imza atıp atamayacaklarını" sorması üzerine, menşevik sorumlu, bu sorunu hallettiklerini, artık cuntaya faşist dediklerini söyledi. "Ne zamandan beri" sorusuna ayın 18'inden beri deyince millet gülmeye başladı! Menşevik sorumlu alaya alındıklarını farkederek yüzü kızarmış bir şekilde, eylem birliğinden yana olduklarını vurguladı durdu.

Burjuva kuyrukçuluğu yapa yapa menşevizm artık legal bir dernek düzeyinde bile onurunu, onurlu davranabilme yeteneğini yitirmiştir. "Resmi" yönetime karşı çıkmak, o kanatta olup da en küçük devrimci niyet taşıyan her partili için artık yalnızca ideolojik ve siyasal bir sorun değil, aynı zamanda bir onur sorunudur.

Oportünizme karşı savaş burjuvaziye karşı savaştan ayrılmaz!

İ.K., Köln

Bonn'daki açlık gr vi

Sizlere Bonn'da yapılan ve başarıyla bitirilen açlık grevinden söz etmek istiyorum. Türkiye'deki siyasal tutukluların şanlı eylemini desteklemek ve duyurmak amacıyla yapılan açlık grevlerinin bir parçası olan Bonn açlık grevine çeşitli örgütlerden 150'den fazla kişi katıldı.

31 Temmuz'da başlayan açlık grevinin istemleri, Türkiye'ye gözlemci heyetlerin gönderilmesi ve bu heyetlerin cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamaları ve koşulları incelemesiydi.

Açlık grevinin 5. gününde Bonn'un tanınmış anti-faşistleriyle Türkiyelilerden oluşan kalabalık bir delegasyon Türkiye Büyükelçiliği'ne gitti. Ve bir protesto mektubunu Büyükelçiliğe verdi.

Aynı gün Tulpenfeld lokantasında bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıya Türkiye'de işkence görmüş devrimciler, SPD'den, Yeşiller'den milletvekilleri, avukatlar vb. katıldı. Basın toplantısını çok sayıda gazeteci ve TV ekipleri izlediler.

Açlık grevi, gerek Türkiyeliler gerekse yabancılar arasında çok etkili oldu. Birçok demokratik kuruluş, bu arada Yeşiller de Evren'e protesto telgrafları gönderdiler. Açlık grevi ziyaretçilerle dolup taştı.

Bonn açlık grevine *İşçinin Sesi* olarak bizler de aktif katıldık. "Faşizme karşı, tek yol devrim" başlığıyla çıkardığımız Almanca-Türkçe bildiriyi geniş olarak dağıttık. Grev yerinde, eylemlerde çeşitli görüşlerden devrimcilerle tartışma fırsatı bulduk ve yayınlarımızı dağıttık.

N.Ö., Köln

Bern'deki açlık grevi

Yoldaşlar,
Açlık grevleri, İsviçre'deki Türkiyeli devrimciler arasında siyasal yaşamı son günlerde gözle görülür bir biçimde hareketlendirdi. Bern'deki eylemi aktaracağım. Bu eylem, çeşitli eksikliklerine karşın başarılı sonuçlara yol açtı.

Bunlardan biri, İsviçre Dışişleri Bakanı'nın T.C. Bern Konsolusu'nu makamına çağırması ve Türkiye'deki siyasal tutukluların durumuyla ilgilenmesi oldu. Gazetelerin de yazdığına göre, İsviçre Dışişleri Bakanı, Türkiye'den cezaevlerindeki açlık grevlerine kaç kişinin katıldığının ve kaç kişinin öldüğünün açıklanmasını istemiş.

Açlık grevi boyunca çeşitli eylemler de düzenlendi. İsviçre parlamentosunda Dışişleri görevlileriyle yapılan toplantıya iki kişi konuşmacı olarak katıldı. Bizler de açlık grevcileriyle birlikte, idam ve çizgili mahkum elbiseleri giyerek parlamento önünde gösteri yaptık. Polis geldi ve bir dakika içinde dağılmamızı istedi. Tam o sırada TV ekipleri gösteriyi filme almaya başladı. Bir dakika içinde dağılmadığımızı gören polis saldırıya geçti ve elimizden pankartları aldı. Bizler gene dağılmadık ve parlamento binası önünde oturarak gösteriyi sürdürdük. Polis yeniden saldırdı ve altı kişiyi gözaltına aldı. Televizyon olayları geniş bir şekilde gösterdi. Polisin tutumu İsviçre demokratik kamuoyunda tepkiyle karşılandı. Polise protesto telgrafları gönderildi. Daha sonra gözaltına alınan arkadaşlarımız serbest bırakıldı.

Açlık grevi 36 kişiyle başladı ve 14. gününde 24 kişinin katılımıyla bitirildi. Devrimci selamlar,

A.Kalyoncu, Basel

İsviçre'de de açlık grevleri oldu

Yoldaşlar,
Faşist cuntanın zindanlarından yükselen devrimci eylemi desteklemek, duyurmak ve yaygınlaştırmak üzere İsviçre'de çeşitli siyasal guruplardan devrimciler harekete geçti. Basel, Cenevre, Bern ve Winterther'de açlık grevleri yapıldı. Bizler de Basel ve Cenevre'deki açlık grevlerine katıldık. Öteki kentlerde de açlık grevleriyle ilgili aktif görevler aldık. Basel'de "üstlenen" menşevikler ise bu eylemler sırasında sessiz kalmayı tercih ettiler. Ortalıkta görünmediler.

Cenevre'de, Birleşmiş Milletler örgütüne verilmek üzere İngilizce bir dilekçe hazırlandı. Dilekçede Türkiye'deki açlık grevi ve cezaevlerindeki koşullar hakkında bilgi veriliyor ve istemler sıralanıyordu. Birleşmiş Milletler ilgilileri önce çeşitli zorluklar çıkardılar ama sonunda dilekçeyi kabul etmek zorunda kaldılar.

İsviçre'deki açlık grevlerinin olumlu, başarılı yönlerinin yanı sıra yanlış ve eksikleri de vardı. Bunların en önemli kaynağı, çeşitli siyasal gurupların, "başı çekme" kaygusuyla, yeterli ön hazırlığı yapmadan, eylemlere plansız programsız başlama eğilimiydi.

Bunun sonucu olarak Kordinasyon Komitesi, kadrosuzluk nedeniyle, grevin 4. gününde Cenevre, Basel ve Winterther'deki açlık grevlerinin kaldırılması, eylemin yalnızca Bern'de sürdürülmesi kararını aldı. Biz bu karara karşı çıktık. Açlık grevlerinin az sayıda kişi tarafından sürdürülebileceğini, eylemin propagandasını yapma çalışmalarına ağırlık verilmesini önerdik. Gurupsal didişmelerin ötesinde, eylemleri geliştirici ve güçlendirici tutumumuz ve önerilerimizle, yapıcı olmaya çalıştık.

Devrimci selamlarımla.

M.İ., İsviçre

Seçimlerde geçersiz oy kullanma hazırlığı var

Merhaba yoldaşlar,
Çok uzun bir aradan sonra sizlere tekrar yazabilmenin verdiği sevinçle bu mektubumu yazmaya başlıyorum!

Yaklaşık 3 yıldır, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı üzerinde büyük bir baskı ve zulüm düzeni uygulayan faşist Evren ve çetesi yeni bir döneme girerken, bu yönetimi *yığınlar artık tanımaya başlıyorlar!*

Bu, burjuva devlet yapısını ve onun kurumlarından biri olan ordunun niteliğini açıkça tanıma biçiminde oluyor.

Halk yığınları artık bu kurumun kimin hizmetinde olduğunu anladılar. Şimdilik açıktan olmasa bile tavırlarını almaya başlamış bulunuyorlar. Artık en küçük bir köy kahvesinden kente dek yığınlar, yönetimin ellerinde avuçlarında ne varsa aldığını, kendilerini fakirleştirdiğini korkusuzca söylüyorlar.

Artan kiralardan, yükselen fiyatlardan yakınıp, şimdi ekonomik anarşinin kurbanı olduklarını belirtiyorlar.

Buna bağlı olarak yığınlar şunu da görüyorlar ki, faşist Evren ve çetesi döneminde grevlerin yasaklanmış olması, sermayedarlara ekonomik güçlerini geliştirme ve tekelleşme yolunda büyük yararlar getirmiştir.

Bir başka nokta, cuntanın Avrupa - dünya demokratik kamuoyunu aldatmasının artık oldukça güçleştiğidir ki sizler çok daha yakından biliyorsunuz. İçerdeki havaya gelince, "sivil bir yönetime geçişin ilk adımı" olarak büyük gürültülerle ilan edilen *6 Kasım seçimleri seçmen yığınlarında hiçbir ilgi uyandırmamıştır.* Hele ki Sunalp'in MDP'si halk yığınlarına zerrece ilgi duyurmamıştır.

Bütün varını yoğunu MDP için harcayan cunta daha düne dek kendisine destek veren kimi Babıali kalemşörlerini bile karşısına almış, Metin Toker, Nazlı Ilıcak hakkında soruşturma açmıştır. *Milliyet* de, *Tercüman*'dan sonra yasaklanmıştır.

Sonuç olarak halk yığınları seçimde boş ya da geçersiz oy kullanma eğilimindedirler. Bunu açıktan açığa tavırlarıyla belli etmektedirler.

Yoldaşlar, ülkede bir dönemecin yaklaşıyor olabileceği giderek ağırlık kazanan bir olasılıktır.

Mektubuma burada son verirken selam ve sevgilerimi iletir, mücadelemizde zaferin bizim olduğunu bildiririm.

A.G., Bursa

Sudan Komünist Partisi'nin 37. yıldönümü kutlaması

Geçtiğimiz günlerde Londra'da Sudan Komünist Partisi'nin 37. yıldönümünü kutlama toplantısı yapıldı.

Toplantıya çağrılı olarak katılan TKP-*İşçinin Sesi* temsilcisi yoldaşımız da bir mesaj okudu. Alkışlarla karşılanan mesajda, önce uluslararası duruma değinildi, ardından Türkiye'deki durum hakkında bilgi verildi ve şöyle dendi:

"Faşist cunta Türkiye'nin emperyalist bir güç olması için çabalıyor. Her ne kadar bu çabaları boşunaysa da, cunta bölgede barışın azılı bir düşmanı ve tehlikeli bir savaş kışkırtıcısıdır. Türkiye işçi sınıfı için tek çıkış yolu devrimdir. İnanıyoruz ki emperyalizmin zayıf halkası Türkiye, zinciri koparacak ve sosyalist sistemi güçlendirecektir.

"Sudan emekçi yığınlarının da emperyalist zinciri koparıp dünya devrimine güç katacağına güvenimiz tamdır.

"Emperyalizmi ve yerli işbirlikçilerini — ülkelerimizdeki burjuvaziyi — yeneceğiz.

"Yaşasın Sudanlı komünistlerin savaşımı!

"Yaşasın Sudan Komünist Partisi!

"Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!"

Bu sınıf o sınıfın düzenini yere çalacak

Yoldaşlar,
İki yıldır Ege'deyim. İş bulamadığım için Doğu'dan buraya geldim. 14 aydır burada örgütümüzün çalışmalarına katılmaktayım. Şu anda en iyi, düzenli yürüyen İMG çalışmalarımızdır.

Burada bir özel sektör fabrikasında işçiyim. Fabrikada çalışanların %70'i kır emekçileri arasından gelenlerden, %30'u ise şehirden gelenlerden ve zengin bağ sahiplerinden oluşuyor. Zengin bağ sahipleri neden böyle fabrikada çalışıyor diye soracaksınız. Bunun nedeni buralardaki bir gelenek. Sigortalı ve devamlı bir işte çalışmayan kişilere kız vermiyorlar. Bu nedenle işçilik yapan zengin bağcılar türüyor. Ama aydın kişi olmadıklarından ve kendilerini böyle bir işte çalışmaya zorunlu hissettiklerinden işveren onları da eziyor.

İşveren fabrikada tam bir dikta yürütüyor, faşist baskı uyguluyor. Bakıyor ki ülkede ortam istediği gibi at oynatmaya elverişli, şimdilik kimse sen fazla ileri gittin diyemiyor, eskiden cesaret edemeyeceği işler yapıyor.

Örneğin, işçileri topluyor, olmadık emirler hakaretler yağdırıyor. Biraz karşı çıkılırsa, "ben ne dersen o olur" ya da "hodri meydan, erkek olan buyursun" diye kafa tutuyor.

Bir başka örnek de şu: Ayda 96 bin TL karşılığında, SSK'dan fabrikaya doktor getirtti. Doktor sabah 8.30'dan 9.30'a kadar hastalara bakıyor. Patron doktora dayatmış, "ben sana bu kadar para veriyorum, gelen ölü olarak gelmedikten sonra kimseye istirahat vermeyeceksin" demiş. Bu yüzden başımdan şöyle bir olay geçti:

Bir gün feci hastaydım. Yürüyecek dermanım yok. Doktora çıktım. Doktor bana bir baktı, neyin var dedi, muayene bile etmedi. Ben muayene edin diye seslendim ama o kağıda kaleme sarıldı, reçeteyi doldurdu. Çünkü doktor SSK ile anlaşmış, ilaçların satılmasını da sağlıyor. 3 bin TL karşılığında iğne, hap yazdı ve %20'den 500TL ödeyeceğimi söyledi ve yüzüme bile bakmadan, "haydi işine devam et" diyerek beni muayene odasından çıkarmak istedi. Dönüp rica ettim, "benim durumum kötü, çalışacak durumum yok" dedim. Akşama kadar su içinde çalıştığımı söyledim, işbaşı vermemesini istedim. Kâr etmedi. Verdiğiniz iğneleri nerede vurduracağım diye sordum. Benim derdim değil, beni ilgilendirmez dedi.

Bu kez gittim, çalışamayacağımı kısım şefine bildirip izin istedim. O da, hasta olsaydın doktor istirahat verirdi dedi. O gün akşamı zor ettim. Ertesi gün işe gitmeyerek, bin TL borç para bulup özel doktora gittim. 400 TL'lik ilaç yazdı. İlacın biraz etkisini gördüm ama işe gitmeyişim hem devamsızlık sayıldı, hem de o yüzden karşıma faşist gözlerle baka baka çıkıldı.

Fabrika işçilerinin tümü işte bu durumdadır. Yalnızca burada bu fabrikada değil, kapitalist düzenin tüm fabrikalarında işçi sınıfına bu yöntemleri uyguluyorlar. Ama işçi sınıfı aydınlanıyor. Bir gün mutlaka bu sınıf o sınıfı yıkıp, düzenini yere çalacaktır.

Yaşasın TKP—*İşçinin Sesi!*

R. Balcı, Ege

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

Karkêren hemû welatan yekbin!

İŞÇİNİN SESİ

Tanklarla gelen devrimle gitmelidir!

Yıl:10, Sayı:241
1 Eylül 1983

ÇEK-AL

Demokrasiye ulaşmanın yolu devrimden geçer

Ali H. Karadağ

Faşizm üçüncü yılını tamamlarken, Türkiye siyasal hareketliliğin arttığı, siyasal güçler arasında yer değiştirme ve yeniden guruplaşmaların hızlandığı bir dönemden geçiyor.

Burjuvazi ve proletarya, kapitalizmin bu iki temel sınıfı kutbun iki ucundaki yerlerini tutarken, orta katmanlar da bu sınıflara bağımlı ara konumlarına uygun sallantılı bir biçimde hareketleniyorlar.

Halk sınıflarının hareketi henüz açık bir yığınsal nitelik kazanmadı. Ama, tüm sınıfların öncü kesimleri, siyasal temsilcileri aktifleşiyor. Herkes hedeflerini, programını, bağlaşıklarını seçerek önümüzdeki döneme hazırlanmaya çalışıyor. Önümüzdeki fırtınalı günlerin bir habercisi de bu hazırlıklardır.

1. Son gelişmeler ve burjuva muhalefetin durumu

Gelişmeleri hızlandıran nedenlerden biri faşist cuntanın başlattığı siyasal partiler ve seçimler oyunudur.

Faşist anayasaya göre kurulan siyasal partilerin kapatılması, ya da çalışmalarının engellenmesi hem burjuva kampta, hem de anti-faşist kesimlerde tartışmalara yol açtı. Cunta, faşist anayasaya "evet" diyen 12 Eylül'cü Demirel'in Büyük Türkiye Partisi'ni neden kapattı? SODEP önderliğini, ötekileri neden veto ediyor? Bu burjuva siyasal akımların cuntaya muhalefeti nedir? Burjuva kamptaki karışıklık ve tartışmalar neyi anlatıyor?

Bu soruların ele alacağımız düzeye göre çeşitli yanıtları var. Ama soruların yanıtlarını en başta Türkiye'yi faşizme getiren ve esas olarak bugün de süren toplumsal-ekonomik yapıda aramak gerekiyor. Türkiye, emperyalizme bağımlı, orta derecede gelişmiş bir kapitalist taban üzerinde finans kapitalin, devlet tekelci kapitalizminin oluştuğu bir ülkedir. Dayandığı ekonomik tabanın güçsüzlüğü, dün de bugün de, burjuvazinin manevra alanını daraltan, faşizm ve devrim ikilemi dışındaki almaşıkları uzun erimde geçersiz kılan ana nedendir. Faşizm, ekonomik toplumsal taban üstünde yükselen devrimci durumu bastırmak, karşı-devrimci şiddetin sağlayacağı olanaklarla bunalımı tersinden

çözmek için geldi.

Faşizmin üç yılı, cuntanın Türkiye'nin toplumsal ekonomik sorunlarını çözme yolunda hiçbir kalıcı adım atamadığını gösteriyor. Faşist cunta daha uzun dönem mülkiyetin tabanını genişletmek, üretim güçlerini bastırmak programını sürdürmek zorundadır. Emekçi halk yığınları üstündeki açık ekonomik-siyasal şiddet tüm ağırlığıyla sürüyor. Türkiye kapitalizmi için faşizmin işlevi henüz bitmemiştir, yakın bir gelecekte de bitmeyecektir. Faşizmin bu nesnel işlevi sürdükçe de, aralarındaki çıkar çatışması ne olursa olsun, cunta genelde burjuvazinin desteğini almaya devam edecektir. Çeşitli burjuva muhalefet kesimlerinin tutumlarını değerlendirirken unutulmaması gereken en önemli gerçek budur. Bu kesimlerin bugüne dek yürüttükleri ağırbaşlı ve yapıcı "muhalefet"in gösterdiği de budur.

Ne var ki, bunalımı tersinden çözüp sonuçlarından yararlanma işi uzadıkça çeşitli burjuva kesimler arasındaki kavga da kızışıyor. Nedeni açık. Faşizmin programı bir yandan işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde en ağır ekonomik-siyasal şiddeti, öte yandan da büyüğün küçüğü yuttuğu vahşi kapitalist yöntemleri gerektiriyor. 12 Eylül'den bu yana 5 binden fazla şirketin iflas ettiğini, kendi işkolunda tekel olan 50'den fazla şirketin daha büyük tekellerce holdinglerce yutulduğunu unutmayalım. Evet, burjuvazinin tüm kesimleri kapitalizmin sürmesi gerekliliğinde ve devrim karşısında birleşiyorlar. Ama hiç kimse faturanın kendi sırtından ödenmesini istemiyor. Finans kapital ise kimsenin gözünün yaşına bakacak durumda değil. Uluslararası ölçekte rekabet sağlayacak büyüklükte sermaye biriktirmek, bunun için de "yaprak dökümünü" hızlandırmak zorunda. İflas eden şirketleri kurtarma, kurtarmama tartışması bu temelde alevleniyor. Tüm bunlara, beklenen kurtarıcı "dışa açılmanın" gerçekleşmemesi, bir de gerçek kârlardaki düşmeyi eklediğimiz zaman üst sınıflar arasındaki boğuşmanın nedenleri ortaya çıkıyor.

Öte yandan, faşizmin tepeden gelmesi, geçen süre içinde yığın desteği sağlayamaması, tam tersine ekonomik siyasetiyle yalnızca işçi sınıfı ve küçük burjuvaziyi ezmekle kalmayıp yer yer burjuva kesimlere de dokunması, muhalefetin tabanını genişletiyor. Kendi dayanaklarını zayıflatıyor. Türkiye'de kapitalizmin faşizm isteğinin nesnelliği ile burjuva kesimler arasındaki boğuşma birbirleriyle çelişir mi? Çelişmiyor.

Bir kez, yukarıda saydığımız kesimsel çıkar farklılıkları her zaman vardır ve kapitalizmin sürekliliğini sağlama görevi karşısında her zaman ikincil önemdedir. İkincisi, toplumsal nesnellikleri siyaset alanına otomatik olarak yansıtan "determinist" yasalar yoktur. Siyaset alanının da ayrı, kendine özgü yasaları var. Örneğin, bir toplumsal tarihsel süreç içinde uzun birikimlerle oluşmuş siyasal üst yapısının kendine göre bir bağımsızlığı ve değişikliğe karşı direnme özelliği var.

Daha özele, siyasal partiler düzeyine geldiğimizde ise siyasetin *öznel* ve *iradi* yönü iyice öne çıkıyor. Somut programları, karar veren, yaşayan insanlarıyla siyasal partilerin devrimin ve karşıdevrimin öznel ögeleri olması buradan geliyor. Aynı nesnel koşullarda, aynı sınıf adına önerilen programların farklı farklı olması aynı şeyi gösteriyor. Nesnel temel ile o nesnel temelin gerektirdiği sonuçların ortaya çıkması arasında her zaman, insanın bilinçli çabasıyla müdahale edebileceği, etkileyebileceği, hatta değiştirebileceği bir alan vardır. Başka türlü olsaydı toplumların gelişmesini de tıpkı doğada olduğu gibi belli yasaların yönlendirdiğini söylememiz gerekirdi. Türkiye'deki son siyasal gelişmelere bakarken bunları da akılda tutmamız gerekiyor.

Faşist cuntanın başlattığı siyasal partiler oyunu geri tepti. Cuntanın girişimi Türkiye'nin siyasal yelpazesinin 3 yıllık uygulama ile değiştiği varsayımına dayanıyordu. Yaşam bu varsayımı kenara itti. Cuntanın kurdurduğu MDP ve HP gibi partiler toplumda hiçbir ciddi etki ve ilgi yaratamadı. Bu şike partilerin maskesi çabuk düştü. AP ve CHP doğrultusunda kurulan BTP ve SODEP ise hızla güçlenmeye, kapatılmalarıyla boşalan siyasal yerleri doldurmaya başladılar. İyice anlaşıldı ki, faşist cunta kendi güdümünde sivil siyasal örgütlenmeler yaratmakta başarısızdır. Cuntanın tepkisi bu durumun ortaya çıkmasıyla sertleşti. Bu gelişmelerle birlikte AP ve CHP'nin başını çektikleri burjuva muhafet güçlerinin bugün cuntaya karşı savaşta nasıl bir yer tuttukları ve tutacakları sorusu yeniden güncellik kazandı.

Türkiye kapitalizmi için faşizmin işlevi henüz bitmemiştir, yakın bir gelecekte de bitmeyecektir. Faşizmin bu nesnel işlevi sürdükçe de, aralarındaki çıkar çatışması ne olursa olsun, cunta genelde burjuvazinin desteğini almaya devam edecektir. Çeşitli burjuva muhalefet kesimlerinin tutumlarını değerlendirirken unutulmaması gereken en önemli gerçek budur. Bu kesimlerin bugüne dek yürüttükleri ağırbaşlı ve yapıcı "muhalefet"in gösterdiği de budur.

Önce, burjuva muhalefet eğilimlerinin 12 Eylül'den bu yana geçirdikleri evrime kısaca bakalım.

Faşizmin işbaşına gelmesiyle birlikte ilk "muhalefet" CHP ve Ecevit'ten geldi. Ama bu "muhalefet" öylesine cılız, tutarsız ve ikircimliydi ki, fazlaca bir iz bırakmadan sönüp gitti. Ne burjuva anlamda gerçek bir seçenek yaratabildi, ne de anti-faşist bir kimlik kazanabildi. Ecevit kısa zamanda cuntayla uzlaştı. Bunun ana nedeni, CHP'nin önerdiği 1961 Anayasası'na ve biçimsel burjuva demokrasisine dönüş hedeflerinin hiçbir temel sınıfın çıkarlarını yansıtmamasıdır. Tekelci burjuvazi ve onun ardında tüm burjuvazinin seçeneği merkezileşmiş-otoriter bir devlettir. İşçi sınıfı açısından ise sorun gerçek bir demokrasidir, ki o da ancak devrimle elde edilebilir. Ecevit muhalefeti, burjuva liberalizminin bugünün Türkiye'sinde ne denli ütopik hedefler peşinde olduğunu gösterdi.

Demirel'in "muhalefeti" ise oldukça değişik özellikler taşıyor. Bir kez, Demirel faşist anayasaya, faşizmin korporatif düzenlemelerine hiçbir zaman karşı çıkmadı. Tersine, bunları hemen tümüyle savundu. İkincisi, Demirel cuntanın göstermelik "sivilleşme" programına gerçekten sahip çıkıyor. Demirel muhalefetinin ana mesajı şudur: "Bu programa evet. Bunu aynen uygulayacağız. Ne var ki, bu programın arkasına sivil siyasal güçlerin, yığınların desteği gereklidir. Bu programın gereksinim duyduğu 'milli irade' desteğini sağlayacak, örgütlü, temsil gücü olan tek burjuva siyasal seçenek biziz." BTP'nin gelişmesi, kapatılması ve Demirellerin gözaltına alınması bu mesajın etkisini anlatıyor. Demirel, muhalefetini merkezileşmiş-otoriter bir devletin kalıcılaşmasında en önemli öge olan yığın desteğini sağlama vaadine dayandırıyor. Gerçekten de, hem finans kapitalin çıkarlarına uygunluğu, hem de örgütlü bir güce dayandığı için Demirel'in muhalefeti belli bir etki yaratmıştır. Gelişmelere göre, cuntanın zayıflama ve yalıtlanma süreci ilerledikçe Demirel'in temsil ettiği muhalefet odağı güç kazanacaktır. Ama bunun hiçbir biçimde anti-faşist bir muhalefet olmayacağı açıktır.

2. Olanaklar ve tehlikeler nerede?

Ne yöne giderse gitsin, şiddetlenen ekonomik-toplumsal krizin, yukarıda değindiğimiz siyasal gelişmelerin, toplumda siyasallaşmayı, yığın hareketliliğini hızlandıracağı açıktır. Olanaklardan bizim anladığımız da budur. Burjuvazi arasındaki çelişkilerin araladığı kapılardan, gediklerden komünist propaganda-ajitasyon ve örgütlenme için yararlanmak, komünist siyaseti yığınlara götürmekte legal illegal tüm fırsatları değerlendirmek, devrim savaşını her yöntemle yükseltmek. Devrimci olanakları devrime dönüştürmek.

Son zamanlarda TKP resmi kanadı da çokça "olanak ve tehlikelerin arttığından" söz etti, yeni durumu aynen bizim sözlerimizle özetledi. Ama, aynı sözcüklerle bile anlatmak istediklerimiz birbirinin tam tersi oldu.

Menşeviklere göre artan, burjuva demokrasisine dönüşün, burjuva güçlerle işbirliğinin "olanaklarıdır". Resmi TKP MK'sı, "...cuntaya şu ya da bu ölçüde karşı çıkan, burjuva politik güçleri de içinde tüm demokratik muhalefet güçleriyle işbirliğine" hazır olduklarını söylüyor ve "bugünkü rejime son verenlerin hükümetini kurmayı" öneriyor. Üstelik, "TKP için böyle bir hükümete katılmak, demokratik işbirliği yapmanın önkoşulu değildir" diyor. (*Barış ve Ulusal Demokrasi için Eylem Programı*, TKP Yayınları, Nisan 1983, s.17) Bu sözlerden iki ana fikir çıkıyor: *Birincisi, burjuva politik güçlerin demokratik muhalefet olduğu, ikincisi, cuntaya şu ya da bu ölçüde karşı çıkanların rejime son vererek kuracakları hükümetin ulusal demokratik hükümet olduğu.*

Sözü gereksiz uzatmayalım. Menşeviklerin "yeni" programı faşist cuntaya karşı, tutarlı bir burjuva demokrasisi bile önermiyor. Burjuva demokrasisinden daha azına, örneğin Demirel bu rejime son vererek bir hükümet kurarsa ona baştan razı oluyor. Yukarıdaki sözlerden başka anlam çıkmaz.

Menşevikleri kendi uğursuz yollarında bırakalım ve konumuza dönelim.

Bugün ortaya çıkan burjuva güçlerin içinde açık burjuva demokrat bir programa sahip olanı *yoktur.* Bunun temel nedeni, Türkiye kapitalizminin olanaklarının burjuva demokrasisini kaldıramamasıdır. Öteki neden, tüm burjuva güçlerin işçi sınıfından ve halk hareketinden duydukları derin, sınıfsal korkudur. Türkiye gibi bir ülkede legal olanakların işçi sınıfının elinde etkili bir silah olacağını Türkiye burjuvazisi kendi deneyleriyle biliyor. Tüfeğin bir omuzdan ötekine geçeceğini, kendi önderliğindeki bir yığın hareketinin kolayca denetimden çıkacağını görüyor. Bu

Bugün ortaya çıkan burjuva güçlerin içinde açık burjuva demokrat bir programa sahip olanı yoktur. Bunun temel nedeni, Türkiye kapitalizminin olanaklarının burjuva demokrasisini kaldıramamasıdır.

nedenle Türkiye'de yalnızca burjuva kamptaki çelişkiler yığın hareketinin yükselmesinin koşullarını yaratamaz. Bugünün Türkiye'sinde burjuvazi örneğin 1950'lerdeki DP hareketi gibi eylemli bir halk hareketine yanaşmayacaktır. İşçi sınıfından, Kürt halk hareketinden korkusu bunu engelliyor. Görev komünistlere, partiye düşüyor.

Öte yandan, rejimin sulanması ve liberalleşmesi yönündeki her yöneliş işçi sınıfının ve emekçi halk kesimlerinin kendiliğinden hareketinin yükselmesine yol açabilir. Faşist cuntanın siyasal gelişmeleri kendisini de sıkıştıran dar bir çembere sokmak istemesinin nedeni budur. Ama bu, aynı zamanda, cuntanın halkın zoruyla, devrimle yıkılmasının da koşullarını hazırlayacak bir etmendir. Etki tepkisini, şiddet karşı şiddeti doğurur. Bu da, devrimci bir olanaktır ve komünistler bundan yararlanmak için üstlerine düşeni mutlaka yapacaklardır.

3. Tanklarla gelen devrimle mi gidecek?

II. Konferans, 12 Eylül'de faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle devrimci durumun bastırıldığını, ama devrimle çözülebilir bir durumun sürdüğünü söylemişti. Bu değerlendirmenin doğruluğunu pratik kanıtlıyor.

Ekonomik kriz ağırlaşarak sürüyor. IMF raporları açıkça ekonomide yapısal değişikliğin gerçekleşmediğini söylüyor. Kalkınma hızı öngörülenin altında, enflasyon beklenin çok üstünde. Kâr oranlarında düşme var. İşsizlik artıyor. İflaslar vb. Faşist cunta ekonomik siyasetinde ikircime düşmüştür. Bu koşullarda, üst sınıfların yönetme yeteneği zayıflıyor, kendi içindeki bunalım üsteliyor. Ekonomik krizin sonuçları işçi sınıfı ve emekçi yığınlar için somuttur. Sofradaki lokmalar küçülüyor. Gerçek ücretler 1963'ün gerisine düştü. Bu, işçi sınıfı mutlak anlamda yoksullaşıyor, fiziksel açlık sınırına itiliyor demektir. Kent ve köy küçük burjuvazisinin proleterleşme süreçleri hızlanıyor. Yüzbinlerce insan her yıl işçileşiyor, daha doğrusu işsizler ordusuna katılıyor. Küçük esnaf peşin vergi vb. uygulamalar karşısında yaşamını sürdüremez durumdadır. İşçi ve emekçi yığınlarının, ekonomik yaşam koşullarını düzen içinde iyileştirmelerinin tüm araçları, örgütleri yokedilmiştir. Ekonomik sıkıntılara siyasal şiddet eşlik ediyor. Kürt halkı üstünde sömürünün, baskının katmerlisi uygulanıyor. Faşist cunta Türkiye Kürdistanı'nı bir kan gölüne çevirmeye hazırlanıyor. Tüm bunlar Türkiye'nin yeni devrimci durumlara gebe olduğunu gösteriyor.

Kuşkusuz, devrim nesnel koşulların bir sonucu olarak kendiliğinden gerçekleşmez. "Tarihin hareket yasasının içinde otomatik bir değişim mekanizması yoktur. Çelişkiler krizleri getiriyor. Krizlerden yararlanmak, bilinçli unsurların işidir." (R. Yürükoğlu, *Tarihin Savaş Çağrısı, İşçinin Sesi,* Sayı: 229) Devrimin nesnel koşulları ne denli olgunlaşırsa olgunlaşsın, vurup devirecek örgütlü bir güç yoksa devrim gerçekleşmez. Tarih, çürümeyle sonuçlanan devrimci durum örnekleriyle doludur.

"Tanklarla gelen devrimle gidecektir" belgisi, menşeviklerin söylediği gibi dolaysız devrim çağrısı değildir. Nesnel duruma, tarihsel gelişmenin çözüm doğrultusuna bakılarak atılmış bir *propaganda* belgisidir. Komünistler olarak varoluş nedenimiz olan devrim yapma misyonumuzu, toplumun nesnel devrim isteğini yansıtıyor. Hem *nesnel gerekliliği,* hem sınıfsal *isteğimizi* dile getiriyor. Görevimizi yapar, partiyi ve sınıfı devrime hazırlayabilirsek öteki halk sınıfları üstünde hegemonyayı sağlayabilirsek bu görevi başarmamak için hiçbir neden yoktur.

Bu görevler yerine getirilemez, ortamın sunduğu devrimci fırsatlar değerlendirilemezse, teorik bir olasılık olarak faşist cunta, ya da başka bir burjuva seçenek bunalımı tersinden çözebilir. Böyle bir olasılık gerçekleşirse, bu belginin yanlışlığını mı gösterecektir? Hayır, bu yalnızca öznel ögenin üstüne düşeni yapmadığını, yapamadığını gösterecektir. O zaman tarih bizi suçlayacaktır. Tarihten özür dileyen insanlar olmak istemiyorsak devrimci görevlerimizin bilincinde olalım.

Menşeviklere ve onlarla kolkola yürüyen küçük burjuva sosyalistlerine devrim isteği, devrimci belgiler macera gibi geliyor. Mantıkları ve baktıkları yer sakat. Onlar bugünkü siyasal güç dengesine, yalnızca buna ve yığınların en geri kesimlerinin psikolojisine bakıyorlar. Siyasetleri "güncel" ve günübirliktir. Yığınlara "bugün savaşacakları amaçları" vermek adına burjuva siyaset alanının çerçevesine çakılıp kalıyorlar. Önce güdük burjuva demokrasisi olan "ulusal demokrasi" ya da "anti-faşist

hükümet" için burjuva güçlerle birleşelim diyorlar. "Güncel amaç herşey, sonul amaç hiçbir şey" diyen Bernstein'in yolundan yürüyorlar. Oportünizm, işçi sınıfına, yığınlara en baştan, savaşmadan teslim olma çağrısı yapıyor. Biz ise, sonucu devrim için savaşım belirleyecektir diyoruz. Oportünist siyaset nesnel olarak, burjuva seçeneklere yığın desteği sağlamak gibi hain bir işlev görüyor. Burjuva muhalefetin ve onun kuyruğuna takılan küçük burjuva sosyalistlerinin yığınlar üstündeki ideolojik-siyasal etkisine karşı savaşmak, onları halk sınıflarından soyutlamak devrim savaşında en önemli görevlerimizden biridir.

4. Yığınları kazanmak ve sonuç

Nesnel ortamın doğru bir çözümlemesine dayanan, devrimci bir *program*, bu *programı* uygulayacak illegal olarak örgütlenmiş bir komünist partisi... Devrimci olanakları değerlendirmek için bunlara sahip olmak şarttır. Ama tek başına bunlarla da olmaz. Komünist partisi işçi sınıfının ve halkın aktif çoğunluğunu kazanmazsa devrim yapamaz. Doğru fikirler yalnızca kağıt üstünde kalırsa fazla birşey anlatmaz. Bu fikirler işçi yığınları, halkın aktif kesimleri tarafından benimsendiği ölçüde önünde durulmaz nesnel bir güç olur. Bu nedenle komünist partisinin pratik faaliyetinde yığınları kazanmaya yönelik propaganda-ajitasyon ve örgütlenme çalışmaları canalıcı önem taşır.

Faşizmin gelişiyle birlikte çalışan yığınların iş ve yaşam koşulları olağanüstü kötüleşti. Ekonomik-sendikal-demokratik haklar budandı. Bu durum, komünist partisinin ekonomik-sendikal haklar savaşımına özel bir önem vermesini gerektiriyor.

Faşist diktatörlük, işbaşına gelişinden bu yana, işçi işveren ilişkilerine, ücret, toplu sözleşme, sosyal güvenlik, kıdem tazminatı gibi işçiyi doğrudan ilgilendiren her konuya el attı. Yaptığı düzenlemelerle işçilerin karşısında *taraf* oldu. Bu nedenle, çalışanların yükseltecekleri her çeşit ekonomik, sendikal istem, karşısında doğrudan devleti bulacaktır. İşçi sınıfının geri kesimleri bile hakları gasbedenlerden, barışçıl yollarla hak alınamayacağının bilincine varıyor. Bugün Türkiye'de en küçük, en basit ekonomik hakları elde etme savaşının bile siyasal nitelik kazandığı bir ortam vardır. Aynı nedenlerle, işçi sınıfının *gerçekçi* ekonomik-sendikal-demokratik istekleri bugün dünden daha fazla *devrimle alınabilir* durumdadır. Geçim endekslerine uygun asgari ücret alabilmek, toplu sözleşme ve grev yapabilmek bile bu cuntayı devirmeyi gerektiriyor.

Ekonomik-demokratik hakları için sokağa çıkmış bir işçi sınıfının eylemi nesnel olarak faşist devlete yönelecektir. Bugün işçiler en masum isteklerinin bile temel siyasal soruna, erk sorununa bağlı olduğunu dünden daha iyi görebilecek durumdadır. Faşist cunta ekonomik hakları şiddetle geri aldı. Bu hakları ve daha ilerilerini yeniden kazanmanın da işçi sınıfının devrimci şiddetinden başka yolu yoktur.

Komünistlerin görevi, ekonomik-demokratik istemler üstünde yoğun bir ajitasyon yürütmek, tüm bu hakları elde etmenin faşist diktatörlüğü alaşağı etmekle, devrimle başarılacağının propagandasını yapmaktır.

Öte yandan, ekonomik-demokratik haklar savaşının öneminin arttığı fikri, genel olarak faşizm koşullarında demokrasi savaşımının öneminin arttığı fikrinden ayrı ele alınamaz. Böyle anlamazsak ekonomist bir yanlışa düşebiliriz.

Oportünist siyaset nesnel olarak, burjuva seçeneklere yığın desteği sağlamak gibi hain bir işlev görüyor. Burjuva muhalefetin ve onun kuyruğuna takılan küçük burjuva sosyalistlerinin yığınlar üstündeki ideolojik-siyasal etkisine karşı savaşmak, onları halk sınıflarından soyutlamak devrim savaşında en önemli görevlerimizden biridir.

İşçi sınıfı, gerçek bir demokrasi savaşı vermeden ne devrimi yapabilir, ne sosyalizme varabilir, ne de sosyalizmin görevlerini yerine getirebilir. İşçi sınıfının gerçek sınıf bilincine ulaşması, hangi sınıfları etkiliyor olursa olsun, zorbalık, baskı ve teröre karşı tepki göstermekte eğitilmesiyle olur.

İşçi sınıfı kapitalist toplumda demokrasinin de öncüsü ve en tutarlı sözcüsüdür. Komünistlerin demokratlığı, sosyalist amaçlarını saklamadan demokratik görevlere tüm halkın önünde sahip çıkmasından gelir. Toplumun tüm sınıflarına demokrasi kürsüsünden seslenmeden, demokrasi savaşında önde yürümeden sosyalist görevler yerine getirilemez.

Devrim ve sosyalizm için savaşımda demokratik görevler her zaman önemlidir. Faşizm koşullarında ise hem yığınların demokrasi özlemi hem de demokrasi savaşının önemi bin kat artar.

Bugünkü koşullarda faşizme karşı savaşta demokratik görevleri ve genel olarak demokrasi savaşımını genellikten ve soyutluktan kurtarmak gerekiyor. Bu konuda yakalanacak iki temel halkayı şöyle özetleyebiliriz:

Birincisi, faşizmin terörünü ve anti-demokratik her girişimini sıcağı sıcağına sergilemek, işkencelere, cinayetlere, tutuklular üstündeki zulme, fabrikada, okullardaki her türlü baskıya, kışlada dayağa, Kürt halkının imhası girişimlerine karşı her yolu kullanarak sesimizi yükseltmektir.

İkincisi, işçi sınıfının ve halk yığınlarının bugün iyice şiddetlenen demokrasi istemine "demokrasi eşittir devrim" genel doğrusu ile yanıt veremeyiz. İşçi sınıfının *alternatif demokrasi programını* halkın önüne koymak zorundayız. Devrim günü açıklayacağımız, cebimizdeki ya da aklımızdaki demokrasi programıyla yığınların demokrasi savaşını devrim hedefine ilerletemeyiz.

TKP-*İşçinin Sesi* hareketi bir yıl kadar önce Yürükoğlu yoldaşın *İşçinin Sesi*'nde çıkan "Sosyalizm ve Demokrasi" yazısıyla bu programın ana hatlarını koydu.

Bu programın getirdiği bazı ilkeler şunlardır:

— Tüm devlet ve yargı görevlilerinin seçimle göreve gelmeleri ve seçmenlerin her an geri çağırma hakkına sahip olması,

— En yüksek devlet memurunun aylığının nitelikli bir işçinin aylığını geçmemesi,

— Silah üretim ve denetiminin işçilerin denetimi altında olması,

— Önemli yasaların referanduma sunulması,

— Çok partili sistemin kabulü,

— Düşünce ve söz özgürlüğü,

— Ulusların kendi yazgılarını belirleme hakkı,

— İşçilerin fabrika yönetimine katılması,

— Sendikaların yetki ve sorumluluklarının olması.

Bu ilkeler, bu demokrasi programı, çoğunluğun iktidarı olan proletarya diktatörlüğünün, burjuvazininkinden çok daha ileri ve geniş bir demokrasi sağlayacağı tezine dayanıyor. Tüm halkın önüne işçi sınıfının demokrasi programını açıkça koyuyor. Bu program için savaşın diyor.

Böyle bir demokrasiyi hiçbir burjuva demokrasisi, hiçbir burjuva iktidarı veremez. Eğer yığınlar bu istemler *için* savaşa dalarsa işte bu demokrasi savaşının devrime bağlanması olur. Çünkü böyle bir demokrasi işçi sınıfının hegemonyasında sosyalizme açılan bir ileri demokratik halk devrimi dışında hiçbir yoldan elde edilemez. Bugün Türkiye'de gerçek bir demokrasiye ulaşmak için yalnızca faşist cuntadan değil, tüm burjuvaziden kurtulmak gerekiyor.

Grev var

Paris'te Nikol Konfeksiyon Atölyesi'nde, çoğunluğunu Türkiyelilerin oluşturduğu bir gurup işçi 10 Ağustos 1983 gününde 3 aydır ödenmeyen ücretlerini almak için işi durdurup greve başladılar.

İşçiler grevlerine sahip çıkması ve yardımcı olması için FİB'e gelip yoldaşlara bildirdiler. İşçilerle bir toplantı yapıldı. İşçilerin tek tek düşünce ve görüşleri alındı. İşçiler haklarını almak için grevin yapılması gerektiğini anlıyorlardı, fakat ne yapacakları konusunda gerekli bilgileri yoktu. Bu zamana kadar hiçbir greve katılmamışlardı. Ortak bir grev komitesi oluşturuldu. Grev komitesi ne yapılması gerektiğine ilişkin olarak işçilere bilgi verip, grevi yönlendirecekti.

Grevin başladığı iş müfettişine bildirildi. Müfettiş gelerek makinaları ve malların dökümünü çıkardı. Patron daha önceden aynı atölyeyi hileli iflas ettirerek ismini değiştirmişti.

İşçiler duvarlara "Hak verilmez alınır", "İşçiyiz güçlüyüz, gücümüzü birliğimizden alıyoruz", "Üreten ve yaratan emeğimizdir" sloganlarını yazdılar. Kağıt üzerine patronun resmini çizip atölyenin kapısına astılar. Resimde, cepleri para dolu kadın patron, işçilerin ödenmeyen parasıyla tatil yapıyordu. Resmin altında Fransızca ve Türkçe olarak grev anlatılıyordu. Grev, Fransızlar ve Türkiyelilerden büyük ilgi gördü. İzleyiciler işçilerle dayanışmalarını bildiriyorlar.

Biz grevci işçilerle, grevi sonuna kadar destekleyeceğimizi bildirdik ve onlarla birlikte çalışıyoruz.

Evet yoldaşlar, her zaman ve her yerde burjuvazinin çalışma yöntemi aynıdır: Bir yandan işçilerin sırtından artı-değer elde ederken, öte yandan işçinin kendi yaşamını sürdürebilmesi için gerekli ücreti dahi ödemekten kaçınıyor. İşçilerin örgütsüz olmasından ve tek tek atölyelere bölünmesinden yararlanıyor.

Biz tekstil işçilerinin mücadelesinde başarının, patronlara karşı genel bir savaşımla, tüm işçilerin birliğiyle olanaklı olduğunu anlatıyoruz.

Yaşasın işçilerin birliği!

Kurtuluş İMG, Paris

BİLDİRİ'den

Grevci işçilerle dayanışmayı yükseltelim

Çalıştığımız tekstil işkolunda yasal olarak 8 saatlik iş günü olmasına karşın, parça başı olarak işçiler uzun çalışma saatleri içinde yoğun bir biçimde sömürülmektedir. Parça başı sisteminde özellikle Fransa dışından gelen yabancı işçiler çalıştırılmakta, işçiler arasında ilk bakışta çok cazip görünen bu sistem yoğun emek sömürüsüne neden olmakta, işçilerin birkaç yılda fiziksel olarak çökmesi sonucunu doğrumaktadır.

İşkolundaki yoğun sömürünün yanı sıra, atölye sahiplerinin hileli iflasları sonucu içerideki paramızı almadan bile sokağa atılıp, açlığa itilmek sık sık rastlanan olgulardır. Bunun son günlerde yaşanan en somut örneği ise *Nikol Konfeksiyon'da* çalışan işçilerin durumudur. Atölye sahiplerinin üzerimizde tezgahladığı bu tür oyunların başarıya ulaşmasının bir nedeni örgütsüz olmamızdır. Kendi kendimizle rekabeti bir yana bırakıp işkolumuzda en geniş örgütlenmeyi yaratarak çağ dışı çalışma koşullarına karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Küçük birimler temelinde üretimin yapıldığı işkolumuzda, sendikasız ve sözleşmesiz çalışan işçilerin haftalık ücret sistemine geçmesi, hileli iflaslara karşı daha güvenceli bir önlemdir. Tüm konfeksiyon işçilerinin çıkarları 8 saatlik ve haftalık ücret sistemini sağlayıp, normal bir ücret kazanmaktır. Bugüne kadar bu amaçlar için çeşitli grevler, işgaller olmuş ama bu eylemler örgütlenmedeki zaaflar nedeni ile başarılı olmamıştır. Bu hakların kazanılması, tüm tekstil işçilerinin, aralarındaki ütücü, makinacı, ayakçı, en önemlisi de ulusal bölünmeyi bırakarak birlikte mücadelesiyle olanaklıdır. Çünkü işçinin vatanı yoktur, nerede eziliyor, sömürülüyorsa orada mücadelesini sürdürmesi gerekir.

Biz Nikol Konfeksiyon'da çalışan bir gurup işçi, 10 Ağustos 1983'den bu yana atölyede işi durdurarak greve başladık. Grevimiz 3 aydır ödenmeyen ücretlerin ödenmesine kadar sürecektir. Tüm işçilerden ve ilerici-demokrat örgütlerden grevimizi desteklemelerini istiyoruz. Haklarımızı alıncaya kadar mücadelemiz sürecektir.

İşçiyiz güçlüyüz!

Gücümüzü birliğimizden alıyoruz!

Konfeksiyonda güçlü bir örgütlenme için ileri!

Adres: 3 Passage du Marcie 75010 PARİS

Nikol İşyeri
Grev Komitesi

Erek yoldaş Volksstimme festivalinde

Avusturya Komünist Partisi merkez organı *Volksstimme*'nin festivalinde S.Erek yoldaşımızın sergisi açılacaktır. *Volksstimme*'de bunu duyuran ve resimlerle birlikte tam sayfa kapsayan yazıda Erek yoldaşın, sanatıyla faşist diktatörlüğe karşı savaşta yer aldığı, festivalde önde gelen bir konuk olacağı belirtiliyor. Ayrıca *Volksstimme* muhabiri Erek yoldaşla bir röportaj yaptı. Muhabirin sorusunu yanıtlarken, yoldaşımızın ilk sözü şu olmuştur: "Beni *İşçinin Sesi* yarattı."

Bir taarruzu daha başarıyla bitirdik

7. Yaz Taarruzu'nun kapanış gecesi Londra'da yapıldı.

Geceye, Avrupa'nın çeşitli yerlerinden gelen yoldaşlarımız da katıldılar. Geçen yıldan daha kalabalık olarak, devrimci özveri yarışının verdiği enerjiyle, yarışta başarının verdiği neşeyle ve "Haydi 8. Yaz Taarruzu'na" belgisiyle 7. Yaz Taarruzu'nu bitirdik!

Gece iki bölümden oluşuyordu. İlk bölüm değişik bölgelerden yoldaşlar ve yabancı konuklar arasında sohbetle başladı. Yemekle devam etti. Bundan sonra konukların konuşmaları yer aldı.

Türkiye'de Demokratik Hakları Savunma Komitesi'nden İşçi Partisi Milletvekili Ernie Roberts konuşmasında, dünyada kapitalizme karşı demokrasi, barış ve sosyalizm için savaşımın önemini, bu savaşımda Türkiye'nin yerini vurguladı.

Bundan sonra sözü, TDHSK adına yerinde gözlem yapmak üzere Türkiye'ye giden delegasyonda yer almış ve Türkiye'den bir gün önce dönmüş olan İşçi Partisi Milletvekili Chris Smith aldı.

Chris Smith, Türkçe olarak "yoldaşlar" dedikten sonra, gözlemlerini ve izlenimlerini çok canlı, çok çarpıcı bir biçimde aktardı. Sözlerine "gördüklerim karşısında kızgınım" diye başladı. Türkiye'de olup bitenlere karşı tüm Britanya kamuoyunun sesini yükseltmesi için çalışmanın artık bir insanlık görevi olduğunu vurguladı. Zindanlardaki direnişin Türkiye'deki yankılarını anlattı. Türkiye'de zor koşullar altında ilişki kurduğu herkesin Evren diktatörlüğüne karşı olduğunu belirtti.

Konuklardan sonra yoldaşlarımızın konuşmalarına geçildi. Önce bu yıl yaz taarruzunu yürütmekle görevli yoldaşımız bu sayıdaki değerlendirme yazımızda yer alan verileri aktardı. İngiltere kolektifi bu yoldaşımıza, taarruz boyunca tükettiği enerjiyi dile getiren tahta oyma bir heykel armağan etti.

Ardından, Ali H. Karadağ yoldaşımız, bir süre önce, çok sayıda sol örgütün temsilcileri arasında yapılan ve *İşçinin Sesi*'nin de katıldığı birlik toplantısı hakkında bilgi verdi. Devrimci güçler arasında faşizme karşı birliğin önemli olduğunu, ancak tam da bu nedenle, faşizme karşı burjuva demokrasisini savunan görüşlerin böyle bir birlik içinde yeri olamayacağını söyledi. Söz konusu toplantı boyunca *İşçinin Sesi* olarak, bu görüşleri sergilediğimizi, böyle yaparak faşizme karşı güçlü bir birliğin oluşması için çalıştığımızı vurguladı. Devrimci ve reformcu çizgilerin ayrılması, netleşmesi zarar değil, zayıflık değil yarar, güç getirir dedi. Faşizme karşı güçlerin

Marks'ın mezarını ziyaret ettik

7. Yaz Taarruzu spor yarışmalarına ve kapanış gecesine katılmak üzere, öteki Avrupa ülkelerinden Londra'ya gelen yoldaşlarımızdan bir ekip, Marks'ın mezarını ziyaret ederek tüm yoldaşlar adına saygı duruşunda bulundular. Yoldaşlarımız kırmızı karanfillerin yanı sıra üzerinde "İdeolojin Türkiye'de devrim savaşımızı aydınlatıyor" sözleri bulunan bir kartı da Marks'ın mezarına bıraktılar.

devrimci temelde birlik oluşturmasında ısrar etmemizin, yalnızca komünistler olarak bizim isteğimizden değil, ülkenin nesnel gereksinimlerinden kaynaklandığını belirtti.

Bundan sonra, Yürükoğlu yoldaşımız, bu sayı Kavga ve Yorum'da yer alan konuşmasını yaptı. Yoldaşımızın konuşmasını konuklar büyük bir ilgiyle, yoldaşlar ise coşkuyla karşıladılar. Konuşma alkışlar ve belgiler arasında bitti.

Yoldaşımızın konuşmasından sonra, spor karşılaşmalarının sonuçlarına geçildi. (Ayrıntılı sonuçlar yaz taarruzu spor sayfamızdadır.) Basket, yüzme, koşu ve satrançta derece alan yoldaşların ödülleri verildi. Bu arada, spor çalışmalarına katılımın geçen yıla oranla ne denli yaygınlaştığı da ortaya çıktı.

Gecenin ikinci bölümüne geçmeden önce, Avrupa çapında bu yılki onur listesinin, tüm yaz taarruzları boyunca onur listelerinde en çok yer almış olanları içeren genel onur listesinin ve en çok dış bağış toplamış yoldaşların onur listesinin duyurulmasına ve yoldaşlara armağanların verilmesine geçildi.

Bu yılki onur listesi şöyle:

7. Yaz Taarruzu yıllık onur listesi

1. İTİB kollektifi
2. Basın-Yayın kollektifi
3. Yürükoğlu yoldaşımız
4. Köln TİDB kollektifi
5. İngiltere'den bir yoldaş
6. İngiltere'den bir yodaş
7. İngiltere'den bir yoldaş
8. Londra İşçi Birliği
9. İngiltere'den bir yoldaş
10. İngiltere'den bir yoldaş

Bu yıl en başarılı yaz taarruzu çalışmasını yürütmüş ve en yüksek hedefi tutturmuş olan yoldaşları ve kollektifleri içeren liste, coşkulu alkışlarla karşılandı.

Bu yılki onur listesinden sonra, yedi yıllık yaz taarruzlarında onur listelerinde en çok yer almış yoldaşları ve

kollektifleri içeren genel onur listesine geçildi.

7 yıllık genel onur listesi

1. Yürükoğlu yoldaşımız
2. İngiltere'den bir yoldaş
3. İTİB kollektifi
4. Basın Yayın kollektifi
5. Londra İşçi Birliği
6. İngiltere'den bir yoldaş

Bu listede sıralar, onur listelerinde kaç kez yer alındığına göre saptanıyor. Bu nedenle üçüncülüğü, onur listesine hepsi aynı sayıda katılmış üç kollektif ve bir yoldaş paylaşıyor.

Genel onur listesinden sonra dış bağışta derece alan üç yoldaşın adları okundu. Listeler okunurken armağanlar da verildi. Bu yıl armağanlar, içindeki derinin üzerinde, yoldaşın ya da kollektifin adını ve kaçıncı olduğunu yazan deri çerçevelerdi.

Gecenin ilk bölümünde bir armağan daha verildi. Bu da, hazırladıkları piyeslerle, boyadıkları saksılarla, satışa çıkardıkları eşyalarıyla, dudakları titreye titreye satmaya kalkıştıkları oyuncaklarıyla, devrimci özveri yarışına aktif katılan Sosyalist Çocuklar Kulübü'ne idi! Sevgi dolu koca bir alkış topladılar.

Bundan sonra gecenin ikinci bölümüne geçildi. Bu bölümde folklor vardı. Çeşitli yoldaşlar türküler söylediler. En önemlisi geleneksel Altın Patates mizah yarışması yapıldı. Yarışmanın birincisine altın patates ödülü verildi.

Gece yoldaşça bir havada bitti.

Altın Patates mizah yarışmasından

Solucanlar

Bir gün yağmur yağdıktan sonra, tam güneş açmaya başlarken menşevik bir solucan topraktan dışarı çıkmış, gerinmiş ve etrafa bakmış. Çevrede cephe yapacak güçler ortaya çıksa da cephe yapsak diye düşünüyormuş. Derken, yanıbaşından sosyal demokrat bir solucan başını çıkarmış!

Menşevik solucan çok sevinmiş. Demiş: "Tam ben de, cephe yapacak güçlerin çıkmasını, olanakların artmasını düşünüyordum... Ne hoş rastlantı oldu da çıktın..."

Sosyal demokrat solucan, menşevik solucanın sözünü kesmiş, "hişt" demiş, "ben senin öteki ucunum!"

Disiplin

Haydar Kutlu ile bir yoldaş, rotası Çanakkale Boğazı'ndan geçen bir gemide gidiyorlarmış. Ne yazık ki gemi batmış. Kutlu ile yanındaki yoldaş, gemiden kurtardıkları bir sandık yiyecek ile, bir sal üzerinde ıssız bir adaya çıkmışlar.

Adada, bir ağacın tepesinde sırayla nöbet tutmaya, gemileri gözlemeye, gemi görürlerse hemen ateş yakmaya karar veriyorlar. Kutlu, büyüklük gösterip, ilk nöbeti tutuyor.

Ağacın tepesinde otururken, sürekli aşağıdaki yoldaşa sesleniyor: "Yoldaş, disiplinsizlik ediyorsun, yemekleri bitiriyorsun, hep bu adada kalmayacağız, partiden atılırsın" Öteki yoldaş şaşırıyor ve "yok yoldaşım, inan ki yemiyorum" diyor ama derdini anlatamıyor. Birazdan Kutlu yine sesleniyor: "Yeme yoldaş, disiplini bozuyorsun..." Gün böyle geçiyor.

Ertesi gün öteki yoldaşın nöbet sırası geliyor. Ağaca tırmanıyor, yerleşiyor. Birazdan aşağı bir bakıyor ki, Kutlu yemek sandığını önüne çekmiş, beğendiğini yiyor... Haa, diyor öteki yoldaş, demek ki dün yoldaşım haklıymış, yukardan baktın mı gerçekten yemekler yeniyormuş gibi görünüyor....

Ayva ve menşevik aklı

TKP "resmi"lerin ani bir kararla, faşist cuntaya "faşist" demeye başlamaları, çeşitli yerlerdeki kadrolarını da şaşırtmış. Bir hafta, on gün hiçbir yere çıkamaz olmuşlar, çaresiz merkeze danışıp cuntaya faşist demenin "bilimsel kılıfını" öğrenmek istemişler. Neyse bir süre sonra cevap gelmiş ve kadrolar insan içine çıkacak cesareti bulmuşlar.

Bunlardan biri *İşçinin Sesi*'ne dost birisinin sorusu üzerine neden üç yıldır cuntaya faşist demeyip, şimdi dediklerini "bilimsel" olarak izah etmeye başlamış:

"Bak kardeşim, ayva çekirdeğini alırlar ve toprağa dikerler, çekirdek fidan olur yeryüzüne çıkar, büyür ağaç olur, yaprakları yeşerir, tomurcuk verir, tomurcuklar çiçek açar, onlardan meyve olur, meyveler 'olgunlaşır' koparır yersin ve bu ayvadır dersin... Biz de cuntanın olgunlaşmasını bekledik ve sonra faşist dedik."

Bu izahtan sonra menşevik kendinden emin kaykılırken arkadaştan ikinci soru gelmiş:

Siz menşeviklerin aklı başına hep ayvayı yedikten sonra mı gelir?

Silecekli TV

Evren yine gezilerinden birinde, bu kez yanına yaklaşan bir kız çocuğuna sormuş: "Söyle bakim kızım, ne istersin?" Kız, silecekli televizyon istediğini söylemiş. Gülüşmeler olmuş. Evren yine büyük bir şefkatle (!) sormuş: "Neden çocuğum?"

Kız cevaplamış: "Annemle babam siz televizyona çıktıkça o kadar çok tükürüyorlar ki, ben film seyredemez oldum..."

YAZ TAARRUZU

Bizim Subotnik'imiz yaz taarruzudur

Tarihte ilk kez, sosyalizmin kalesi Sovyetler Birliği'nde, Kızıl Cumartesiler diye anılan yığınsal bir devrimci özveri yarışı doğdu. Geleneği hâlâ coşkuyla sürüyor.

Bizim çapımızda da yaz taarruzu böyle bir özveri yarışıdır. O da 1977'de İTİB'de doğdu. Giderek diğer bölgelere de yayıldı. Bugün yaygın olarak tüm komünistler uyguluyor.

Yaz taarruzunun yararları anlatmakla bitmez. Öyle ki, bu deneyimi yaşadıkça insan onu zorunlu bir gereksinim olarak görmeye başlıyor. Bizimki gibi, faşizmin devrimci durumu geçici olarak bastırdığı, ülkeyi gericilik dönemine soktuğu bir ülkede başlıbaşına yaz taarruzunun nasıl bir devrimci enerji kaynağı oluşturduğunu kendi öz pratiğimizde gördük. Yaz taarruzu gerçek komünist öncüler yetiştiren bir okuldur.

Yaz taarruzu, bütün kişilikleri ortaya açıkça koyan, elek işlevi gören bir eylemdir. Yaratıcılığımızı, sorunları aşma yeteneğimizi geliştiriyor. Kadroları yaşamın ve savaşımın sorunları karşısında pişiriyor. Sayısız yararları vardır.

Komünist ideoloji de, somut pratik de yaz taarruzunu aklıyor! Sorun yaz taarruzu sınavının da bizi aklamasıdır.

K.S.
Hamburg

Sağlam bir örgüt olma yolunda önemli adımlar attık

Yoldaşlar,

Örgütlenme seferberliğinin deneyleri ışığında başladığımız yaz taarruzu çalışmalarımız sırasında, disiplinli, sağlam bir örgüt olma yolunda önemli adımlar attık.

Özellikle gericilik döneminde, ideolojik yetkinliği olmayan örgütlerin ayakta kalamayacağının bilincinde olarak, en başa ideolojik çalışmayı aldık. Eğitim çalışmaları, örgütsel çalışmamızın önemli bir ayağıdır. Yalnızca eğitim çalışmalarımızın kendisi bile, kurumsallaşmamız için büyük yararlar sağlıyor. Düzenli toplantı, işbölümü, denetim. İşte bunları yaşama geçirebiliyoruz. Ve görüyoruz ki bunlar olmadan kollektif çalışma olanaklı değildir.

Bir bütünün birbirini tamamlayan parçaları olabilmek için, hem örgüt olarak, hem de kişiler olarak çaba harcıyoruz. Yaz taarruzu ile birlikte başlattığımız pazar toplantıları, gazete eğitimi, yaptığımız Cuma toplantıları, Cumartesileri düzenli yaptığımız pazarda gazete satışı, disiplinimizi geliştiriyor. Yoldaşlarımız üzerlerine düşen sorumluluğun bilincinde olarak öteki çalışmalarının yanı sıra, bu merkezi çalışmalara da aksatmadan katılıyorlar.

Bu yıl yaz taarruzuna önceden hazırlık yapamadığımız için, maddi hedefe ulaşmakta oldukça zorlanıyoruz. Bu yüzden yığın çalışmasına gerekli ağırlığı veremedik. Ama bunun eksiklik olduğunun bilincindeyiz. Yaz taarruzu sonunda kurmayı hedeflediğimiz sosyalist yığın örgütü yığın çalışmalarımıza hız kazandıracaktır. Kuracağımız örgütün yığınları kucaklayabilmesi için, sistemli, programlı çalışmayı geliştirmemiz gerektiğinin bilincindeyiz.

Düzenli toplantı, eğitim, rapor yazma, ödenti verme, gazeteye yazı gönderme, ama bunların hepsini aksatmadan, düzenli yapmak. Örgütlenme çalışmalarımızda kısa dönemli programlar yapıp, bu yolla en başta kendi kendimizi denetlemek. Tüm bunlar, örgütü, örgüt yapmanın koşullarıdır. Bazen bunlar bürokratik işlermiş gibi görülebiliyor ama biraz düşünüldüğünde, herbirinin örgütsel çalışmanın önemli birer parçası olduğu da görülüyor.

Yoldaşlar, Hollanda'da yola yeni çıktık ama önemli bir avantajımız var: Nereye, nasıl gitmemiz gerektiğini biliyoruz. Örgütümüzün temellerini şimdiden sağlam atmaya çabalıyoruz. Örgütlenme çalışması yapan tüm yoldaşlarımızın deneylerinden sonuna kadar yararlanmaya çalışıyoruz.

Yaşasın devrimci silahımız TKP—*İşçinin Sesi!*

Komünist selamlarımızla.

Selma Soydemir, Hollanda

İdeolojik savaşı güçlendirelim

Yoldaşlar,

7. Yaz Taarruzu'muzu başarıyla bitirdiğimiz şu sıralarda, 12 Eylül'ün 3. yıldönümü.

Faşist cunta üç yıldan beri işçi sınıfı ve halkımız üzerinde ağır bir baskı ve sömürü yürütüyor. Ama, bugün gelişmeler gösteriyor ki, baskı ve terörle susturulan yığınlarda kızgınlık neredeyse eyleme dönüşme düzeyine ulaşmıştır. Önümüzdeki dönem önemli gelişmelere gebe olabilir.

Bu gelişmeleri engellemek için burjuva çevreler halkın cuntaya karşı hoşnutsuzluğunu kendi etraflarında toplamaya çalışıyorlar. Bu çaba şimdiden görülmektedir. Öte yandan, düne göre bugün daha sağda duran bazı sol çevreler de devrimci hareket içinde burjuva kuyrukçuluğuna varan görüşler yaymaya başladılar. Bütün bunlar, son EK kararlarında belirtildiği gibi görevlerimizi acilleştiriyor:

> "Burjuva muhalefetteki 'hareketlenme' sol hareket içinde burjuva kuyrukçusu görüşlerin de yayılmasına neden oluyor. Bugüne dek, daha çok reformcu sol içinde yaygın siyasal ve örgütsel anlayışlar öteki kesimlerde de savunulur oldu. Halkın hoşnutsuzluğunu burjuva muhalefete taban yapmaya, burjuvazinin demokrasi ve özgürlük şampiyonu olarak göz boyamasına yarayan bütün görüşlere karşı ideolojik savaşım büyük önem taşımaktadır."

Faşist cuntaya karşı kıpırdanmaya başlayan burjuva muhalefet, yarın çok daha keskin laflarla demokrasi ve özgürlükten dem vurup, antifaşist kesilecektir! Gelişen devrimci dalganın önünü tutmak amacıyla boş umutlar yaratmaya çalışacaktır. Bizim de görevimiz devrimde proletaryanın hegemonyası için çalışmak, her türlü burjuva ve küçük burjuva kuyrukçusu görüşün önünü kesmektir.

Demokrasinin güvencesi devrim, devrimin güvencesi işçi sınıfıdır!

Berivan Emek, Hollanda

Başarının sırrı ideoloji ve disiplinimizde yatar

Yoldaşlar, *İşçinin Sesi*'nin 237. sayısında yayınlanan Münih İşçi Derneği'nin (M.İ.DER) imsakiyesini okuduk. O hafta, yayın satışına çıktığımız Altona semtinde, birkaç *"Türkiye Postacısı"* gördük. Bize gazetelerini almak isteyip istemediğimizi sordular. Biz de *Türkiye Postası*'nı devamlı okuduğumuzu söyledik, gazeteyi aldık. Son birkaç aydır *Atılım*'ın elimize geçmediğini söyledik. Kendileri de daha alamamışlar!

Daha sonra bir menşevik arkadaşı derneğimize davet ettik. *İşçinin Sesi* son sayısını okuyup, okumadığını sorduk. Arkadaşa bir adet 237. sayı sattıktan sonra, M.İ.DER'in imsakiye yayınından bahsettik. Bunun doğru olmadığını, komünistlerin din propagandası yapmaması gerektiğini söyledik ve Lenin'den şu alıntıyı yaptık:

"Marksizm tüm modern dinleri ve kiliseleri, her bir dini örgütü her zaman, burjuva gericiliğinin, sömürüyü savunmaya ve işçi sınıfını şaşırtmaya hizmet eden araçları saymıştır."

Menşevik arkadaş biraz düşündükten sonra gülümsemeye başladı. M.İ.DER'in komünist bir dernek olmadığını, TKP ile ilişkisi olmadığını, ayrıca bu yapmış oldukları imsakiye yayınının doğru olduğunu söyledi. Ulusal cephelerine AP'li dostlarının ve ayrıca müslümanların katılmaları gerektiğini vurguladı.

Yoldaşlar, oportünizmin yüzü her geçen gün daha iyi açığa çıkmaktadır. TKP "resmi" kanadı içinde bulunan devrimci niyetli yoldaşlar oportünizmin yüzünü gördükçe TKP'nin Leninci kanadına geçmektedirler. Menşevikler nasıl ki Rusya'da Bolşevikler tarafından tarihin çöplüğüne atıldıysalar, TKP içinde de Leninci güçler tarafından tarihin çöplüğüne atılacaklardır!

İdeolojimizle ve pratiğimizle somut kanıtladığımız gibi, *İşçinin Sesi* devrim için kararlı savaşan sınıfın sesidir. Biz komünistler Marksizmi-Leninizmi, Leninci disiplini kavramak, özverinin ne denli kaçınılmaz olduğunu bilincimize çıkarmak zorundayız. Özveriyi geliştirmek, bireyci yanlarımızı aşmak, iyi birer komünist olabilmek için kendimizi partimizle özdeşleştirerek yükseltmek zorundayız. Aynı zamanda devrimci özverinin gönüllülüğünü ve zorunluluğunu yığınlara anlatmak ve kavratmak zorundayız. Yığınların gönüllü özverileri sosyalizmin kaçınılmaz bir zorunluluğudur. Özgürlük ve zorunluluk birbirinden ayrılmaz. İnsan bilinci nesnel zorunlulukları doğru kavrarsa, bunları gönüllü olarak yerine getirmek de özgürlüğün ta kendisidir.

Yoldaşlar, 7. Yaz Taarruzu Hamburg'da çoşkuyla sürdü. Bu çoşkunun sırrı Leninci disiplinde yatıyor. Gericilik döneminin üzerine daha sıkı disiplinle gidiyoruz. Bu disiplin bazılarına zor geliyor, geldi, kendilerini dernek dışına zor attılar. Bazılarına da zor gelecektir, kaçmak için fırsat kollayacaklardır. Bizim görevimiz yoldaşların geri yanlarının üzerine gitmek, Leninci disiplini kavratmak ve eğitmektir. Buna karşı biz de yaz taarruzu eylemi içinde eğitimleri sıklaştırdık. Eğitim programımız aynen şöyledir:

Cuma günleri yaz taarruzu eğitim dizisinde, *Emperyalizm, Felsefenin Temel İlkeleri* kitaplarını ve genel olarak materyalist felsefe, ekonomi politik konularını inceledik. Eğitim devam etmektedir.

Cumartesi günleri *İşçinin Sesi* gazete eğitimi. (En son 238. sayı incelendi.)

Pazar günleri, yaz taarruzu toplantıları. (Bu toplantılarda da çeşitli konuların eğitimi yapılıyor.)

Çarşamba günleri, *İşçinin Sesi* yayınlarının incelenmesi. *(Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye*'den başladık.)

Yaz taarruzu bir maratondur, bu maraton sapla samanı birbirinden ayıracaktır. Ayırmasını istiyoruz.

Yaşasın oportünizmden arınmış TKP!

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

E. Erdem, Hamburg

Devrimci özveri yarışına katılanların sayısı artıyor

Yoldaşlar,

Ben Paris'te çalışan bir konfeksiyon işçisiyim. *İşçinin Sesi*'nin görüşlerini savunmamda buradaki yoldaşların örnek davranışının çok büyük etkisi oldu. En çok da, yoldaşların inandığı dava uğrundaki özverileri etkili oldu. Ben de bundan sonraki yaşamım boyunca devrimci özveri yarışında bulunmak için *İşçinin Sesi* saflarında yerimi almış bulunuyorum.

Çalıştığım yer sosyalist yığın örgütüne çok yakın. Dernekteki eğitimlere katılarak, devrim kavgasında daha bilinçli yer almak için her olanaktan yararlanıyorum.

Yoldaşlar, size yazdığım bu ilk yazımda başımdan geçen bir olayı da anlatmak istiyorum. Yoldaşlarım, bir gün çalıştığım atölyeye gazete satmak ve bağış toplamak için geldiler. Gazeteyi sattıktan sonra yaz taarruzuna bağışta bulunmak isteyen var mı diye sordular. Ben, bağışta bulunmak istiyorum diye yanıtladım ve 500 frank bağışta bulundum.

Bu hareketim karşısında patronun bakışları sertleşti. Bazı işçi arkadaşlar da sen deli misin, bir makbuza bu kadar para verilir mi, ben de bir kağıt vereyim bana ver, demeye başladılar. Bunun üzerine o işçi arkadaşa şöyle cevap verdim:

Arkadaş senin köyünde cami var mı? Var, dedi. Bir köşesi yıkılsa ve onun için hoca para toplasa verir misin dedim? Elbette veririm dedi. Niye diye sordum. Cevap olarak, dinime inanıyorum da ondan dedi. O zaman bu arkadaşa, ben de sosyalizme inandığım için bağışta bulunduğumu söyleyince, arkadaş biraz şaşırdı. Kendisine yaz taarruzunu anlattıktan sonra katkıda bulunması için öneride bulundum ve hemen kabul etti.

Yoldaşlar, şimdi yaz taarruzumuzun içinde bulunuyoruz. Sosyalist yığın örgütümüzü daha da canlı tutmak için ideolojik çalışmayı ve yığın çalışmasını daha da hızlandırmalıyız. Tanıdığımız arkadaşlara ve sempatizanlara örnek bir çalışma yapmalıyız. Yaz taarruzu hepimizin komünist kişiliğini geliştirmede büyük bir etken oldu. Yarınki devrim mücadelesine bizi her yönden yetiştiriyor. Bize, zaferin oturup bekleyerek değil, devrimci özveri göstererek kazanılacağını öğretiyor.

M. Şanver, Paris

Devrimci özverimizin meyvesi bugün yaz taarruzu yarın devrimdir

Küçük bir örgüt tarafından tohumu atılan yaz taarruzu geleneği, bugün Türkiye devrimine, partimize maloldu! Yaz taarruzu partimiz açısından, Türkiye devrimi açısından büyük anlam taşıyor.

Bu eylem disiplini pekiştirdi, özverinin gerekliliğini kavrattı, yaratıcılığı geliştirdi. Militanlar yeni yeni deneyler, örgüt yeni yeni insanlar kazandı. Yaz taarruzu, bu onurlu yükü taşıyamayan insanları partimizden arındıran bir denek taşı da oldu.

Bazı küçük burjuva çevrelerin bize yönelttiği bir soru var: "Siz insanları çok yoruyorsunuz, yıpratıyorsunuz ve insanlar kaçıyor. Tüm devrimci hareketlerin dağınık olduğu bir dönemde siz neden insanları daha fazla özveriye zorluyorsunuz?"

Kapitalist ülkede yaşayan devrimcileriz. Burjuvaziye karşı savaş açmışız ve bu savaşı er ya da geç başarma zorunluluğumuz var. Bu anlamda da katetmemiz gereken çok yolumuz var. Ülkemizde devrimi gerçekleştirme, Türkiye ve Ortadoğu halklarının üzerine bir kara bulut gibi çöken faşizmi devirme görevimiz var. Bununla, yaşayan sosyalizmi güçlendirme, yaşamını garantileme, emperyalizme karşı onu eylemde savunma gibi bir görevimiz var. Bütün bu görevlerle doğrudan bağlı olarak, bir de TKP'de komünistlik kılıfına bürünmüş, işçi sınıfına zehir akıtan oportünizmin belini kırma görevimiz var.

Yaz taarruzunun mantığını anlamak bazı bağnaz küçük burjuvalar için biraz güç oluyor. Bir komünist için sınırsız özveri, bunlar için 'kazık yeme'dir. Dönem gelir ateş püskürürler, hatta kavgada onlar da can verirler, sonra dönem değişir, onunla birlikte olanlar da değişiverirler. Oysa komünist partisi böyle fırıldak gibi adam istemez:

"Komünist partisini yaşatacak kadro dönemlere bağlı olmayan kadrodur. Tüm değişiklikleri iyi anlayacak, kavrayacak. Dönem ne istiyorsa ona göre davranacak. Kadro asıl budur." (R.Yürükoğlu, *İşçinin Sesi*, s.200)

Eğer ki parti gerçek bir komünist partisiyse, işçi sınıfına doğru önderlik ediyorsa, devrime gönül vermiş insanlardan da özveri istemesi o partinin komünistliğinin bir ölçütü olması gerekir. Oysa örneğin bizim menşevikler, komünist olmadıkları için insanlardan özveri isteyemezler. Onlarda her zaman tuttukları insanları kaçırırız korkusu vardır. Bu korkuyla yaşayan bir anlayışın komünistliği de o kadardır!

Yaz taarruzlarında tüm olanaksızlıkları olanaklı kılarak, tüm zorlukları aşarak, özverimizi partimize ve devrime akıtıyoruz. Güçsüzlüğü yenerek güçleniyoruz. Bu çalışma burjuva alışkanlıklarımızı törpülüyor, disiplini geliştiriyor.

Eğer ki komünistsek, bu sözlerle oyun oynamıyor, tiyatro sahnelemiyoruz:

"Komünist emek, terimin dar ve kesin anlamında toplum yararına karşılıksız harcanan emektir, belli bir görev olarak değil, bazı ürünlere hak kazanma amacıyla değil, önceden saptanmış ve yasalarla belirlenmiş kotalara göre değil, kotalar olmaksızın harcanan gönüllü emektir, ödül beklemeksizin, ödül şartı olmaksızın, ortak yarar için çalışmak bir alışkanlık haline geldiği için ve ortak çalışmanın gereği bilinçli olarak kavrandığı (bu bir tür alışkanlık haline gelmiştir) için harcanan emektir — sağlıklı bir organizmanın gerektirdiği emektir." (Lenin, c.30, s.517, agy, 129)

Bunları yerine getirmek, böyle bir çalışmayı göğüslemek için, bugünden kolları sıvamak zorundayız. Biz bugünden komünist emek eğitimi görüyoruz, partimiz için, devrim için karşılıksız, gönüllü emek harcıyoruz.

Yıllardır burjuvazinin egemenliği altında, onun kültürüyle, onun propagandasıyla yaşamışız. Belli bir süre sonra tüm bu pisliklere başkaldırmış, işçi sınıfının iktidarını savunmuşuz. Ve toplumların en son gideceği yerin komünizm olduğunu görmüşüz. Fakat tüm bunları yerine getirebilmek için, düzeni değiştirmeden önce bizim değişmemiz, tüm burjuva alışkanlıklardan kurtulmamız gerekir. Ve bunu başarmak belli bir pratik çalışmayı gerektirir. Ne kadar Marks'ın, Lenin'in ciltlerini ezberlersen ezberle, eğer bunları yaşam içinde uygulayamıyorsan, bu çalışma yalnızca burjuvaların yaptığı entellektüel çalışmadan öteye gidemez!

Ülkemizde faşizm koşullarına rağmen olanaksızlıkları olanaklı kılarak güçlendiğimiz, büyük bir başarıyla gerçekleştirdiğimiz 7. Yaz Taarruzu'muz, işçi sınıfının dalgalanan kızıl bayrağını daha da yükselten bir güç, burjuvaziye ve oportünizme indirilmiş koskocaman bir tokattır.

Yaşasın devrimci geleneğimiz yaz taarruzu!

Yaşasın devrim!

İ. Keskiner, Köln

Yaz taarruzu okulundan militanlığa

Değerli yoldaşlar,

Ben *İşçinin Sesi*'ne ilk defa yazıyorum. Size MİB'deki çalışmalarımız hakkında haberler yazmak istiyorum.

Temmuz'da bir yoldaş dernekte konferans vermişti. Konferanstan bir süre sonra bütün yoldaşların çalışmasıyla kır şenliği düzenledik. Buradan elde edeceğimiz geliri MİB yaz taarruzu hedefine yatırmak için hepimiz yoğun çalıştık. Şenliğimiz bazı eksikliklere rağmen iyi geçti.

Derneğimizde her hafta büyük bir coşkuyla yapılan yaz taarruzu toplantılarına devamlı katıldım. Ama yalnızca yaz taarruzu toplantılarıyla da kalmayıp, bundan sonraki bütün konferanslara, seminerlere ve bütün eylemlere katılarak *İşçinin Sesi*'ne iyi bir militan olmak istiyorum.

Kahrolsun faşist cunta!

Yaşasın TKP—*İşçinin Sesi!*

A.Kızılyıldız, Weinheim

Faşizme karşı taarruzumuz sürüyor

Biz Bergish Gladbach *İşçinin Sesi* sempatizanları olarak 7. Yaz Taarruzu'na aktif olarak katıldık. Bu taarruzu bitirdik, faşizme karşı taarruzumuz devam edecektir.

7. Yaz Taarruzu başlamadan önce yaz taarruzu hedeflerimizi koyduk. O hedefe varmak için çalışmalara başladık. Bergish Gladbach'ta yığınlara yaz taarruzunun önemini anlattık. Bağış topladık. Yoldaşlarımız hedeflerine ulaştılar. Bergish Gladbach olarak 7. Yaz Taarruzu Almanya onur listesine girmeyi başardık.

Bir dahaki yaz taarruzunda daha da güçlü olacağız.

Ülkemizde bugün işkencehanelerde binlerce kişi zulüm görüyor, birçoğu barbarca katlediliyor. Yüzlercesi idamla yargılanıyor. Faşist cunta bu vahşetiyle gün geçtikçe halkımızın nefretini kazanıyor. Dökülen kanın hesabını soracağız. Ülkemizin yazgısı devrimdir.

Tanklarla gelen devrimle gidecektir, gitmelidir!

Komünist selamlar.

Kızıl Bayrak, Bergish Gladbach

Partimiz silahımızdır

Yaz taarruzunun sonuna geldik ama coşkusu ilk haftaki gibi içimizde capcanlı sürüyor. Tüm yoldaşlar hedeflerini borçlanma süresine bırakmadan karşılayabilmek için bütün güçlerini seferber etmiş durumdalar.

Yaz taarruzunun *İşçinin Sesi* kadroları için ne anlama geldiğini yazmaya gerek görmüyorum. Bu, hepimizin kafasında alabildiğine açıktır. Daha çok bu 10 haftalık süre içinde yaz taarruzunu nasıl yaşadığıma değinmek istiyorum.

Koymuş olduğum hedef 3 aylığımdan fazlaydı. Aylık olarak aldığım paranın kuruşunu harcamadan yatırsam bile koymuş olduğum hedefe ulaşamıyordum. Bu yüzden bu hedefi koyduğum zaman, yoldaşlar hiç ses çıkarmadılar. Sanıyorum, "bu hedefe bu yoldaş nasıl ulaşacak" diye düşünmüşlerdir.

Avusturya'da yan işler bulmak olanaklıdır. Ama benim durumumdaki birinin, bu yan işlerden yararlanabilmek için çalıştığı ana işten kazandığı geliri düşürmek zorunda kalması, işin mide bulandırıcı yanıydı. Bu yüzden yan işler bulduğum zaman diğer işimden belli bir kayıp ortaya çıkıyordu. Yine de yan işlerden kazancım genel kazancımı yükselttiği için, çalışmayı tercih ettim.

Birkaç gün inşaat işlerinde çalışmam, yaz taarruzunun ilk haftalarında yoldaşlardan önde gitmeme neden oldu. Yan işler kesilince yarışta yavaş yavaş gerilemeye başladım. Bu gerilik uzun bir zaman, ta ki 7. haftaya kadar sürdü.

Bu süre içinde yaz taarruzu toplantılarında moralim hiç bozulmadı. Katkılarım bazen bir ekmek parası miktarını geçmiyordu. Bazen borç bulup yükseltiyordum. Derken 7. haftadan sonra bulduğum bir tarla işi, yaz taarruzunda

yeniden, birinci durumdaki yoldaşların yanına kadar ulaşmamı sağladı.

Bugün 9. hafta yaz taarruzu toplantısını yapacağız. Önümüzde kalıyor yalnız bir haftalık bir süre. Merkez bu yıl öteki yıllara benzemeyen bir borçlanma süresi uygulamaya koydu. Bir haftalık borçlanma süresi ilk bakışta katı gelebilir, ama gerçekte çok yerinde bir karardır. Bu bir hafta içerisinde borcunu ya ödersin, ya ödersin.

Yaz taarruzu bu yıl burada geneliyle çok başarılı geçti ama eksiklerimiz de oldu. Parti-yığın ilişkisinin sağlıklı örülmesi açısından yaz taarruzunun önemi, pratikte pek işlemedi. Eğitimin yaz taarruzuna uygun bir düzeyde ilerletilmesi de zayıf kaldı. Parasal yön, yığın ilişkisi ve eğitim üçlüsünü uyum içinde yürütmeyi daha tam yapamıyoruz. Ya ikisi öne çıkıyor, birisi zayıf kalıyor, ya birisi çok öne fırlıyor. İşte önemli olan, üçünü uyum içerisinde ele alıp yürütebilme yeteneğidir. Bunu geliştirmek zorundayız. 8. Yaz Taarruzu'na bu deneyimler ışığında gireceğiz.

Marksçı-Leninci parti anlayışını yadsıyanlar, *İşçinin Sesi*'nin gelenek haline getirdiği yaz taarruzlarının önemini hiç anlayamazlar. Oysa, faşist diktatörlüğü işçi sınıfının, halkın zoruyla devirip ileri demokratik halk devrimini zafere götürecek, sosyalizme ilerleyecek gücün kaynağı klasik Marksist-Leninist parti anlayışında yatıyor. Yaz taarruzları da güç ve enerjisini bu anlayıştan alıyor. Faşizme karşı silahımız partimizdir.

Ozan Öncü, Viyana

8. Yaz Taarruzu'nu selamlıyoruz

7. Yaz Taarruzu'nu bitirirken 8. Yaz Taarruzu'nu selamlıyoruz.

Partimiz için özveri sınavını, komünist ideolojisi, komünist morali ve yoldaşça güveni ile partimize yakışır kadrolar olma azmiyle, başarıyla sonuçlandırdık. 7. Yaz Taarruzu güzel bir kapanış toplantısıyla bitti. Avusturyalı komünistlerin, devrimcilerin de katılımı oldukça yüksekti. Bir Türkiyeli demokrat sanatçının, yaz taarruzuna el emeği Marks kabartması armağan etmesi, taarruzumuzun uyandırdığı etkinin anlamlı bir ifadesidir.

Geçen yılki özverimizle bu yılkini karşılaştırdığımızda özverinin sınırının ne kadar yüksek olabileceğini görüyoruz. Proletaryanın öncüsü komünist partisinin kadroları, sınıfına yaraşır bir yapıya sahip olmalıdırlar. Lenin "en büyük özveriyi her zaman proletarya yapar" diyor. İşçi sınıfını devrime götürecek olan partimizin de kadroları en büyük özveriyi yapmalıdırlar. Güçleri yetmeyenler, nefesi tükenenler bu özveri yarışında döküleceklerdir. Doğaldır ve bu bizi zayıflatmaz, güçlendirir.

Bu yıl tüm yoldaşlar hedeflerine ulaşmış, hedeflerini aşmışlardır. Düzenli yaz taarruzu toplantıları yapılmış, katkılar düzenli toplanmıştır. Örgüt için yeni parasal kaynaklar yaratma konusunda pratik deneyimler kazanılmıştır. Türkiyelilere yaz taarruzu geniş olarak duyurulmuştur.

Yaz taarruzunun bize öğrettiği önemli bir konu da dış bağışlardır. Özellikle Avusturyalı devrimcilerin bağışları önemli bir miktar tutmaktadır.

Temmuz boyunca, Almanca bilen yoldaşlarımız, partimizin enternasyonalist anlayışını Avusturyalı devrimci ve komünistlere anlatmış ve pratikte bunu yaşama geçirmiştir. Örgütümüzde yaptığımız dostluk gecelerine çok sayıda KPÖ'lü yoldaş da katılmıştır.

Yaz taarruzumuz bize eksikliklerimizi de açıkça göstermiştir. Yaz taarruzunun üç temel ögesinden birisi olan ideolojik eğitim parti kadrolarının ideolojik derinliğe ulaşması ilkesi diğer iki ögeden geride kaldı. 8. Yaz Taarruzu'na hazırlanırken bu ilkenin diğer ilkelerle eşit düzeyde gitmesi gerektiğini özveri anlayışımıza yerleştirdik.

Yaz taarruzumuz, tüm özellikleri ile yoğunlaştırılmış bir komünist özveri okuludur. Sınıfta kalmak demek nefessizliktir. Komünist partisinin nefessizlere tahammülü yoktur. Hele hele lafta operatör pratikte hastalıklı ruhlara hiç yoktur. Bu kavga geleceği kurma kavgasıdır. Bu işi başaracaklar da komünist ideolojiyle donanmış özverili kadrolar olacaktır.

Özveri okulunu başarıyla kapatmak — bir komüniste yakışan budur. Bu başarı için yoldaşça güvenle yarışmak ve bu heyecanı, bu güzel duyguyu anlatmak zor.

7. Yaz Taarruzu'muz, burjuvaziye ve menşevizme büyük bir komünist tokadı oldu. Gelecek yaz taarruzunda işçi sınıfının düşmanlarının tepesine bir yumruk olarak inmeye hazırlanıyoruz.

Menşevikler işçi sınıfını burjuvazinin kuyruğuna takmaya çalışıyorlar. Demirel'i de yanlarına çağırarak sözde cuntaya karşı savaşıyorlar! Ama gerçekte, özlerinden de değil işçi sınıfından alıp burjuvaziye vermek için varlar. Bizim varlık nedenimiz farklıdır. Bizler devrimci özverimizle devrim kavgasına ve partimize yaraşır komünistler oluyoruz.

Yaşasın TKP'miz!

Haydi 8. Yaz Taarruzu'na!

Kemal Fırat, Viyana

Tek seçenek il rlem k

Yaz taarruzuna ikinci sefer katılıyorum. Geçen yıl yaz taarruzunun anlamını henüz tam kavramamıştım. Ama bu yıl kafam alabildiğine açık ve taarruzun bende bıraktığı etki derin!

Yaz taarruzuna girmeden iki hafta önce örgütümüz, 5 Haziran'a kadar sosyalist yığın örgütümüze tüm borçların ödenmesini, taarruza borçsuz ve tüm gücümüzle girmemiz gerektiğini vurguladı.

Ben kaçak işler dışında çalışamayan birisiyim. Durumum bu olunca düzenli bir gelirim de olmuyor. Yaz taarruzuna girerken kafam da yapmayı planladığım işleri yapamayacağım ortaya çıktı. Bu yüzden birinci haftadan itibaren ödentilerim düşük gitmeye başladı.

Görünüşte hedefim büyük değildi, ama kişisel durumum ele alındığında önemli bir yer tutuyordu. Yoldaşlar bu yüzden benim büfede çalışmamı ve gelirin %25'inin hedefime yazılmasını kararlaştırdılar. Daha sonra yaz taarruzunu tanıtmak için örgütlediğimiz bir gecede açık arttırmayla sattığım el dokuması duvar halısından hedefime bir miktar paranın geçmesi yaz taarruzu yarışında yoldaşlarla "kavgamı" hızlandırdı. 7. haftaya gelindiğinde hedefimin yarısının üstüne çıkmıştım.

Bu haftadan sonra bir tarla işi bulmam yolumu daha da açtı. Orada çalışmaya başladım. 9. haftada hedefimin önemli bir kısmını ödedim. Son hafta da hedefime ulaştım. Borçlanma süresi olan bir haftada ise hedefimin üzerine çıkarak örgütüme olan güvenimi, inancımı vurguladım.

Faşizmi yıkacak, devrimi yapacak öncü güç partimizdir!

Yaşasın partimiz!

Yaşasın yaz taarruzlarımız!

Tufan Karabulut, Viyana

Bir yaz taarruzu bin deneyim

Türkiye'de devrim yapmak ve devrimden sonra sosyalizmi kurmak istiyorsak, bunu, devrim savaşımı içinde hazırlanmış kadrolarla gerçekleştirebiliriz. Kadro dediğimiz kişiler, savaşımın içinde pişerek, deneyim kazanarak, özverisini geliştirerek yetişen devrimci bilinç sahibi kişilerdir.

Devrim için yığınları bilinçlendireceğiz, diyoruz. Yığınlarla bilinçli bir ilişki kurarak, yaz taarruzunun ne anlama geldiğini, ne önem taşıdığını onlara anlatmalıyız.

Yaz taarruzu gerçek bir özveridir. İnsanın devrime inancını ve devrimci bilincini arttırırken, yaşamda birçok zorluğa göğüs germeyi ve bu zorlukların üstesinden gelmeyi de öğretiyor. İnsana yaratıcılığı, yoktan var etmeyi öğretiyor ve en önemlisi insana gerçek bir disiplin aşılıyor.

Bu benim katıldığım ilk yaz taarruzudur. Yaz taarruzunun şu ya da bu ölçüde bilincinde olmama rağmen, yaz taarruzuna katılmaya korkuyordum. Devrime inançsızlığımdan ya da fakirleşmekten korktuğumdan değil. Koyacak olduğum hedefime ulaşamamaktan korkuyordum, çünkü mali durumum gerçekten çok kötüydü. Bu yüzden nasıl hedef koyarım, koyduğum hedefe nasıl ulaşırım diye bir düşünce vardı kafamda. Ama gerçekte korkularımın yersiz olduğunu şimdi çok iyi anlıyorum.

Öteki yoldaşların mali durumları da en az benimki kadar kötü olduğu halde, hepsi şu ya da bu kadar hedef koymuştu. Gerçekten mali durumları çok kötü olan bu yoldaşlar nasıl hedef koymuşlardı, hedeflerine nasıl ulaşırlardı, bunu anlayamıyordum. Oysa bugün bunu çok iyi anlıyorum. Devrime gerçekten inanmış kişiler özveri yapmaktan, devrimci mücadeleye katkıda bulunmaktan korkmuyorlar, doğru ideolojileriyle bunu başaracaklarını biliyorlar. İşte ben de devrime olan inancımla bunu başaracağımı anladım, küçük de olsa kendime bir hedef koydum. Amacım hedefime ulaşıp, hedefimi aşmaktır. Küçük de olsa kendime bir hedef koyarak bu özveriye katıldığım için gururluyum.

Yaşasın geleneksel yaz taarruzumuz!

Yaşasın TKP-*İşçinin Sesi*!

Başak , Hamburg

Yaz taarruzu yığınları kazanmanın da güçlü bir anahtarıdır

Yoldaşlar,

Devrimci hareket devrimci özveri üstünde yükselir. Yaz taaruzlarımızın ana belgisi olan bu sözlerin anlamını, örgüt çalışmalarında piştikçe, her geçen gün daha derinden kavrıyorum. Devrimci özverinin yaz taarruzlarının ötesinde, komünist çalışmanın, devrimi başarabilme ve komünizme yürüyebilmenin en temel gereklerinden biri olduğunu daha iyi anlıyorum.

Yalnızca ben mi? Örgütümüz üyelerinin gösterdiği özveri, yaz taarruzlarımız çevremizdeki yığınları da bu yönde eğitiyor. Bir zamanlar yaz taarruzlarına en çirkin karalamalar yapmaktan geri durmayanların sesleri eskisi gibi çıkmaz oldu. Yaz taarruzlarının devrimci örgütleri halktan soyutlayacağı görüşlerini artık uluorta öne süremiyorlar. Komünistlerin özveri yarışlarına yığınların katılımı artıyor, daha da artacaktır.

Lenin, subotnikler üzerine yazdığı bir yazısında "komün" sözcüğünü "genel kullanımdan" çıkarmak, her önüne gelenin "ona sarılmasını" yasaklamak gereğinden sözediyor. Komünist ünvanını, yalnızca, çalışmalarını komünist bir biçimde örgütleyebildiklerini pratikte gerçekten göstermiş olan ve bunu halk yığınlarına da kanıtlayabilmiş gerçek komünistlerin taşımasına izin vermek çok iyi birşey olacaktır, diyor. Önce toplum yararına, tüm çalışan halk yararına karşılıksız çalışma, emek üretkenliğini yükseltme ve çalışmayı örnek bir biçimde örgütleme yeteneğine sahip olduğunuzu gösterin, sonra o şerefli komün ünvanına elinizi uzatın, diyor.

Lenin'in komünist subotniklere dil uzatan devrim düşmanı oportünistlere söylediği bu sözler, bizim özveri anlayışımızı havsalasına sığdıramayan, yaz taarruzlarımıza dil uzatan her boydan oportüniste ne kadar güzel uyuyor.

Lenin aynı yazısında devrimci özveri yarışlarının, partinin sağlam ve güçlü bir sınıfa dayanarak saflarını temizleyebilmesinin önemli bir aracı olduğunu söylüyor. Evet yoldaşlar, bizim yaz taarruzlarımızın bir amacı da, saflarımızı temizleyip, temiz kafayla temiz işler yapmaktır.

Devrimci özveri hem görevlerimizi başarıyla yerine getirebilmenin hem de yığınların güvenini kazanabilmenin güçlü bir anahtarıdır.

Yaşasın devrimci özveri!

Yaşasın yaz taarruzumuz!

Ali Duran, Hamburg

Menşevik Troçkist işbirliği

Menşevikler İngiltere'ye gelip, TDHSK dururken, yeni ve üçüncü bir dayanışma komitesi kurmaya kalkıştılar. TDHSK bunun bölücülük olduğunu, farklı siyasal çizgilere sahip demokrat kişi ve gurupların TDHSK'da birlikte çalışabildiklerini duyurdu, kendilerini birlikte çalışmaya çağırdı. Ama menşevikler, TDHSK içinde *İşçinin Sesi* olduğu için bölücülüğü sürdürdüler. Küçük dükkancı tutumları öyle sergilendi ki, komitelerinden (!) bu yüzden istifa eden bile oldu.

Şimdi adı var adresi yok, himaye edeni var öz gücü yok, menşevik bir komite aklınca "çalışma" yapıyor. Bu komitenin son çalışması da Troçkistlerle birlikte ortak bir toplantı düzenlemek oldu. Menşevikler yıllarca bizi Troçkistlikle suçladılar, şimdi bize karşı Troçkistlerle işbirliği yapıyorlar.

TDHSK, menşevikleri de, Troçkistleri de, demokratik hakları savunma çalışmasını aynı örgüt çatısı altında yürütmeye çağırdı. Yanaşımı budur. Ama menşeviklerin yanaşımı bu değildir. Onların Troçkistlerle ortak toplantısı, iki demokratik örgütün birlikte iş yapması değil, menşeviklerin komünistlere karşı Troçkistlerden medet ummasıdır. İşçi sınıfına karşı! Demirelle işbirliği yapmak için can atan bir akımın *İşçinin Sesi*'ne karşı Troçkizmle işbirliği yapması zaten şaşırtıcı değildir! Biz olayı duyurarak, menşeviklerin şeceresine bir çentik daha atalım dedik.

C.Ç., Londra

C. K. Altun'u ölüme sürükleyenleri protesto ettik

Yoldaşlar,

Bilindiği gibi, uzun süre Türkiye'ye, faşist cuntanın işkence tezgâhlarına iade edilme tehditi altında yaşatılan, son sıralarda geri gönderilmesine ikinci kez karar alınan Türkiyeli devrimci C.K. Altun Batı Berlin'de intihar etti. Faşist diktatörlüğün işkencehanelerinde can vereceğime, kendim canıma kıyarım dedi.

Bu olay tüm Avrupa ülkelerinde çok yaygın gösterilerle eylemlerle protesto edildi.

Batı Berlin'de, Hamburg, Hanover, Bonn... vb. birçok kentte binlerce Türkiyeli ve Alman demokrat yürüyüşler yaptılar. Çeşitli ülkelerde Almanya elçiliklerinin önüne siyah çelenkler bırakıldı. Almanya'nın bir süredir hızlandırdığı, siyasal ilticacıları geri verme pazarlığı şiddetle protesto edildi.

Biz de İTİB olarak, Almanya elçiliğine bir protesto mektubu ilettik ve bir siyah çelenk bıraktık.

Bu arada, uzun süredir, Almanya'da bir Türk'ün dişi kanasa Alman düşmanlığı körükleyen Türkiye basını, bu olaya gelince Alman dostu kesildi! Açıktır ki yabancı düşmanlığına karşı koymanın en etkin silahı, tüm uluslardan işçilerin burjuvaziye karşı sınıf düşmanlığıdır!

A.C., Londra

Bir süre önce, TKP-*İşçinin Sesi *de içinde olmak üzere çok sayıda Türkiyeli sol örgüt, faşizme karşı birlik sorununu görüşmek için uzun bir toplantı yaptı. Bu toplantı sonucunda aşağıdaki duyuru yayınlandı

DUYURU

Bugün ülkemizde askeri faşist bir diktatörlük hüküm sürmektedir. Halklarımızın en temel hak ve özgürlükleri gaspedilmiş, insanca yaşama koşulları ortadan kaldırılmıştır. İşkence ve terör günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir.

"Demokrasiye geçiş" adı altında generaller faşizmi geliştirmeye ve oturtmaya çalışmaktadırlar ve bölgede savaş hazırlığı içindedirler. Kürt ulusuna yönelik imha planları yapılmaktadır.

Bizler, aşağıda imzaları bulunan örgütler, aramızdaki temel ayrılıkların bilincinde olarak faşist cuntaya karşı üzerinde anlaşacağımız somut hedefler doğrultusunda güçlerimizin ortak seferber edilmesi gerektiğine inanıyoruz.

Başta en geniş siyasi hak ve özgürlüklerimiz olmak üzere, idam, işkence ve katliamlara karşı, daha iyi yaşam koşulları uğruna mücadeleyi kaçınılmaz bir görev bilmekteyiz. Özellikle özgürlük ve bağımsızlık uğruna savaşan Kürt ulusuna yönelik baskı ve katliamlara ve bölgedeki savaş kışkırtıcılığına karşı çıkmayı önemli bir görev olarak görmekteyiz.

Bugün cuntanın çeşitli uygulamalarına karşı (idam, işkence, vb.) gündeme gelen somut talepler doğrultusunda belli eylemlerin organize edilme ve bu eylemler doğrultusunda gerekli koordinasyonun yapılması tüm gurupların ortak istemidir.

Temel birlik anlayışlarından ayrı olarak ve bu konuda geliştirilecek çabaların dışında, kendi aramızda belli aralarla toplantılar yapmayı ve bu toplantılarda cuntaya karşı yapılabilecek somut işleri konuşmayı ve tartışmayı tek tek eylemlerde ortak tavır almayı doğru buluyoruz. Bu nedenle tüm örgütler arası oluşturulan koordinasyona ve düzenlenebilecek eylemlere tüm diğer devrimci demokratik güçlerin katılmasını istiyoruz. Bu amaçla örgütler arası irtibat sağlamak, gündeme gelecek somut sorunlar konusunda eylem birliklerini düzenlemek için bir geçici irtibat komitesi oluşturulmuştur. Oluşturulan geçici irtibat komitesi, hayata geçirilmesi, planlanacak eylemlerin ve sorunların gündeme gelmesiyle işlerlik kazanacaktır. Bu nedenle gündeme gelecek eylemlerin çerçevesini çizme, prensiplerini belirlemenin organı değildir.

Yapılan toplantıda ortaya çıkan farklı temel eğilimler doğrultusunda kalıcı ve uzun vadeli bir birliktelik yaratma çabaları ise sürecektir.

Bu nedenle toplantıya katılan örgütler tarihi sonra bildirilmek üzere tüm örgütleri birlik sorunlarını görüşmeye (cephe, güç ve eylem birliği) ve faşist diktatörlüğe karşı yapılacak somut işleri tartışmaya çağırmaktadırlar.

Devrimci Yol, Emeğin Birliği, Emekçi, İşçinin Sesi, KAVA, KUK, *Mayıs,* PKK, SVP, THKPC-Acilciler, THKPC-HDÖ Yurtdışı, TKEP, TKP(B), TKP/ML, TSİP.

Not: *Rızgari* hazırlanan metne katılmamaktadır. Fakat eylemlere katılacaktır. TİP gözlemci olarak katılmıştır.

Burjuvaziyi v kuyrukçularını s rgileyelim

Oniki Eylül darbesi ile Türkiyede nitel bir değişiklik oldu. Siyasal partiler,ilerici sendikalar kapatıldı, siyaset yasağı kondu. Faşist cunta üç yıllık uygulama döneminde, faşizmin kurumsallaşması yolunda belli bir mesafe kaydetti. Derken 1982'de faşist anayasanın "kabul" edilmesinden sonra, yeni burjuva partilerinin kurulmasına izin verildi. Evren askeri elbisesini çıkarıp, sivil elbisesini giyindi. Kimi yeni kurulan burjuva partiler kapatılırken ve bir yandan mantar gibi yeni yeni partiler kurulurken, zaman içinde burjuva muhalefetin sesi yükseldi.

Bu sıralarda, Temmuz *Atılım*'ı şöyle diyor:

"... Askersel diktatora daha barbarca bir evreye tırmanmıştır. Totaliter, aşırı gerici partiler kurdurttu. 12 Eylül rejimini kalıcılaştırma yönünde kesin adımlar atıyorlar." (*Atılım*, Temmuz s.1)

Tam 12 Eylül rejimi kalıcılaştırılacakken, bir anda büyük bir değişiklik geçirdi! Yine Temmuz'da, *TKP'nin Sesi* radyosu politik büro bildirisiyle cuntaya faşist dediklerini duyurdu. Faşist olmasına verdiği örnek, 12 Eylül'den bu yana olanlardan bir değişiklik taşımıyor! Hem de, eğer 12 Eylül rejimi faşist değilse, bunlar neyi kalıcılaştırmaya çalışıyorlar? Eğer faşistse, neden 12 Eylül'den üç yıl sonra faşistliği "açığa" çıktı?

Faşistliğin nedeni sosyalist sisteme karşı tavır ise, bugün çoğu burjuva devleti sosyalist sisteme, Sovyetler Birliği'ne ateş püskürüyor, savaş çağrıları yapıyor. O zaman niçin İngiltere başbakanı Thatcher ya da Reagan faşist değil? Aslında bizim menşeviklerin gözünde cuntanın "faşistleştirilmesinin" ana nedeni, burjuva muhalefetle, Demirellerle eylem birliği yapma istekleridir. Bu istekle önce 12 Eylül rejimini kalıcılaştırmak istiyorlar diye bağırmaya başladılar. Bu yetmedi, 12 Eylül rejimini bir anda değiştirip, faşist yaptılar. Amaçları, proletaryayı burjuvazinin kuyruğuna "daha iyi" takabilmektir. Bu çabaları kursaklarında kalacaktır. Türkiye'de işçi sınıfı üstün gelecektir.

Oportünizm yenilmeden burjuvazi yenilmez!

Yaşasın TKP—*İşçinin Sesi!*

M.Şimşek,
Paris

Nazileri püskürttük yayın satışını sürdürdük

Yoldaşlar,
Viyana'da düzenli olarak yaptığımız çalışmalardan birisi de toplu gazete satışlarıdır. Türkiyelilerin yoğun olduğu bir pazar yerinde (Nasch Markt) her hafta, coşkuyla gazetemizi satıyor, propaganda yapıyoruz. Satışlar, Türkiyelilerin ve Avusturyalıların dikkatini çekiyor. Her satışta guruplaşmalar oluyor. Birçok konu tartışılıyor. İşçilerin faşist cuntaya karşı nefretleri tartışma içinde sözcüklere dökülüyor.

Gazete satışlarımızdan birinde şöyle bir olay oldu: Avusturyalı Naziler pazar yerinde *İşçinin Sesi* satan bir yoldaşımıza sataştılar. Yoldaşımız Nazilere defolmalarını, yoksa gereken cevabı vereceğimizi söyledi. Nazilerin sataşmaları sürünce, o anda orada *Emeğin Sesi* satan arkadaşlarla da konuşuldu. İlk başta, provokasyon olur, Nazilerin istedikleri oyuna gelmeyelim, diyenler oldu ama daha sonra Nazilerin dövülmesi için ortak tavır aldık. O sırada *Türkiye Postası* satan menşeviklerimiz de oradaydılar ve tavırları oldukça ilginçti. Tüm olanları seyrettikten sonra adam çağıralım diye bir öneriyle geldiler. Sonradan kavgaya da pek katılmadılar.

Katılanlar, birlikte attığımız "Naziler defolun" belgisi ile faşistlerin üzerine yürüdük ve onları dövdük. Sayıca bizden fazla oldukları halde hiç beklemedikleri bir cevapla karşılaşınca Nazilerin kaçışları görülmeye değerdi!

Olay tüm Viyana'da kısa sürede duyuldu. Avusturyalı komünistlerin olaydan sonra bizle dayanışmasını sağladık. İkinci hafta, örgütlü bir biçimde yine oraya yayınımızı satmaya gittik. Bizlerle beraber gelen Komünist Parti'li çok sayıda yoldaşlarla beraber yayın satmaya başladık.

Türkiyeli devrimci örgütlerden kimse gelmedi. Bir hafta önceki olayı bildirdiğimiz halde gelmemeleri düşündürücüdür. Öte yandan bizim menşeviklerimizin tutumları da "evlere şenlik" oldu. Avusturyalı komünist yoldaşlara telefonla, böyle eylemlere karşı olduklarını, Nazilerle kavga etmek istemediklerini belirtip gelmeyeceklerini söylemişler!

Yayınlarımızı sattık, propaganda yaptık, bağış topladık. AKP'li yoldaşlar aktif olarak yayın satışına katılıp, Almanca yayınlarımızı sattılar. Naziler önce bizi seyrettiler, kalabalık ve kavgaya kararlı olduğumuzu anlayınca oradan defoldular. Satış sonunda AKP'li yoldaşlarla beraber örgütümüze geldik.

Bu olay da gösterdi ki *İşçinin Sesi* faşizme karşı kavgasını, her yerde ve her durumda en önde götürüyor. Ayrıca Avusturyalı komünistlerin tutumları oldukça olumluydu. Böyle olaylarla, TKP'mizi kimin temsil ettiğini yaşam içinde görüyorlar. Örgütümüze çok sayıda Avusturyalı yoldaş geliyor.

Menşevikler için söylenecek çok şey vardır, ama şu kadarını söyleyelim ki, devrim sorunu olmayanlardan ne Türkiye'deki faşizme karşı savaşabilmeleri, ne de Avusturya'da Nazilerle karşılaşınca düzgün tutum almaları beklenebilir!

İşçinin Sesi Marksist-Leninist ideolojisinin ışığında yükseliyor. Geleceği kurma kavgası veriyor. Her yerde, her ortamda, faşizme, burjuvaziye ve oportünizme karşı kavgamızı sürdürüyoruz ve sonuna dek sürdüreceğiz.

Yaşasın TKP'miz!

Kemal Fırat,
Viyana

Hiroşima protesto edildi

Ağustos başında Sidney Belmore Park'da buluşan 10 bini aşkın ilerici, devrimci, demokrat, emperyalizmin unutulmaz vahşetlerinden biri olan Hiroşima katliamını protesto etti.

İşçinin Sesi sempatizanları olarak bizler de yürüyüşe katılıp, başta Hiroşima olmak üzere, emperyalizmin ve sözcülerinin, dünyada, Türkiye'de ve özellikle Kürdistan'da giriştiği vahşetleri sloganlarımızla dile getirmeye çalıştık.

Yaşasın dünya halklarının anti-faşist, anti-emperyalist birliği!

TKP yükselecek, faşist cunta çökecek!

TKP-İşçinin Sesi
Sempatizanları
Sidney, Avusturalya

Protesto eylemi yığınsal oldu

Bir savaş yılına daha girdik

Yoldaşlar,
Geçtiğimiz günlerde Mannheim İşçiler Birliği 7. Olağan Kongresi'ni yığınsal bir katılımla toplayarak, 6 savaşım yılını başarıyla noktaladı.

Kongremize, Mannheim Kürdistan İşçiler Birliği ve Mannheim Devrimci İşçi'den arkadaşlar da katıldılar, dayanışma mesajları okudular. Ayrıca, çok sayıda Alman üye ve sempatizan yoldaşlarımızın kongreye katılması, MİB'in enternasyonalist çalışmaya verdiği önemin iyi bir göstergesi oldu.

Leninci belgilerin renklendirdiği açılışı, saygı duruşu izledi. Hemen ardından büyük bir çoşkuyla devrim marşı söylendi. Daha sonra divana seçilen yoldaşlar gündemi okudular. Gündemin onaylanmasından sonra kardeş örgütlerimizden gelen dayanışma mesajları okundu ve maddelerin görüşülmesine geçildi.

Kongreye sunulan karar tasarıları Türkiye'deki ortamın gerekliliklerine göre eylem ve çalışma önerileriyle doluydu.

Genel siyasal durum üzerine sunulan tasarıda, Türkiye'deki bunalımın yapısal olduğu ve devrimci durumun bu yapısal bunalımdan kaynaklandığı vurgulanıyor ve bunalımın kalıcı çözümünün devrimle gerçekleşeceği anlatılıyordu. Kürt ulusunun Türkiye devriminde tuttuğu önemli yer ortaya konuyor, TKP "resmi" yönetiminin reformcu yüzü bir kez daha açık ediliyordu.

Karar altına alınan tasarıda, faşist cuntanın Ortadoğu'da savaş kışkırtıcılığı yaparak bölgesel tehlike oluşturduğu, Irak saldırısından çıkarılması gereken çok ders olduğu anlatılıyordu. Cuntanın "demokrasi oyunu" karşısında TKP "resmi" yönetiminin kapatılan burjuva partileriyle birlikte "demokrasiye dönüş" yaygarasına katılması mahkum ediliyordu.

Tasarının son bölümü ise MİB olarak görevlerimizi sıralıyordu:

"...Düzenin iç yüzünü yığınlar önünde sergilemek, onu uluslararası kamuoyunda açık düşürmek ve Türkiye devrimi için enternasyonalist desteği oluşturmak acil görevlerimiz arasındadır."

MİB üzerine de önemli kararlar alındı. MİB'in işçi sınıfının yolunda yürüyen sosyalist bir yığın örgütü olduğu ve siyasal sorunlarda proletarya partisini izlediği vurgulandıktan sonra, metinde "örgütümüzün genel amacı, ileri demokratik halk devrimini gerçekleştirmede işçi sınıfına omuz vermek"tir deniyor ve görevler şöyle sıralanıyor:

1) Üyelerine bilimsel sosyalizmi öğreten bir okul olmak.

2) Başını Türkiye proletaryasının çektiği devrim savaşında yerini alarak üzerine düşeni yerine getirmek.

"MİB bu görevleri yerine getirirken içinde yaşadığı toplumun özelliklerini, üyelerinin ve yığınların somut gereksinimlerini dikkate alan bir çalışma yürütür. Bu amaçla üyelerinin ve yığınların her türlü somut sorunlarıyla ilgilenir, demokratik, kültürel, sportif çalışmalar yapar. Alman ve öteki ulusların ilerici-demokratik örgütleriyle enternasyonalist bağlar kurar. İçinde yaşadığımız dönemde faşist cuntayı yurt dışında sergileme çalışmalarına özel bir önem verir."

Tasarının sunulmasından sonra açılan tartışmada konuk olarak gelen kardeş örgütlerimizin temsilcileri ile deneyim alış-verişi yaptık. Frankfurtlu yoldaşlarımız, "bu kararların, kurma aşamasında oldukları sosyalist yığın örgütü çalışmalarına ışık tuttuğunu" söylediler. Tartışmalarda, sosyalist yığın örgütü anlayışına sahip çıkan tek örgütün *İşçinin Sesi* olduğu vurgulandıktan sonra, menşeviklerin yığın örgütü anlayışı sergilendi. MİB'in doğru anlayış doğrultusunda çalışma yapacağı tartışmalardan çıkan ortak noktaydı.

Daha sonra sırasıyla şu kararlar alındı:

Tutuklu yoldaşlarla, İstanbul-Metris'te başlayan ve giderek yayılan, burjuvaziye korku salan — açlık grevleriyle sonuna dek dayanışma içinde olduğumuza, *İşçinin Sesi*'nin de içinde yer aldığı tüm dayanışma eylemlerini aktif desteklediğimize, tüm tutuklu devrimciler üzerindeki faşist baskıları Avrupa kamuoyuna en geniş şekilde duyurmayı önemli bir görev bildiğimize ilişkin karar alındı.

En karanlık dönemlerde bile dünya ve Türkiye devrimi yolunda verdiği kavgadan yüzünün akıyla çıkan ortak ürünümüz *İşçinin Sesi*'nin, özellikle gericilik döneminde ortaya çıkan ve giderek Marksizm-Leninizmin en temel yasalarını reddetmeye varan inkarcılığa karşı daha bir önem kazandığını vurguladık ve şu kararları aldık:

— Her sayının MİB'de toplu olarak tartışılması ve eğitiminin yapılması.

— Çevredeki fabrika yerlerini tesbit ederek, buralardaki işçilere her sayıyı aksatmaksızın ulaştırmak.

— Gazetemizin satışını misliyle arttırmak.

— Yığın çalışmasını sistemli bir şekilde yürütmek ve yapılan yığın çalışmasını yayın dağıtımıyla sıkıca bağlamak.

— Yığın bağlarının geliştirilmesinde önemli bir araç olarak işçilerin, öğrencilerin, ilticacıların ve Almanya'da yetişen gençlerin somut sorunlarına eğilmek, kültürel ve sportif çalışmalara hız vermek.

Devrimde çok önemli rolü alan kadınlar arasından yeni yoldaşlar kazanabilmek için ise şu kararları aldık:

— Kadın kolunun oluşturulması.

— Kadın yoldaşlara örgütümüzde çeşitli sorumluluklar verilerek, kendilerini geliştirmelerini sağlamak.

— Erkek yoldaşların da kadın yoldaşlarla birlikte kadın örgütlenmesinde özel bir çaba harcamaları.

Tüm kararlar MİB'in önümüzdeki bir yıllık yeni çalışma dönemine ışık tutucu nitelikte olmuştur.

Olanakların ve tehlikelerin arttığı günümüzde oportünizmin ve burjuvazinin tüm saldırılarına, devrim yolunda tutarlı adımlar atarak yanıt vereceğiz.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Yaşasın TKP-*İşçinin Sesi!*
Yaşasın MİB!

Devrimci selamlar.
Mete Güvensel
Mannheim

Mannheim İşçiler Birliği 7. Kongresi'nden

YAZ TAARRUZU SPOR

Spor yarışmaları sonuçlandı
Sp r çalışmaları sürm lidir

Yoldaşlar,
Yaz taarruzu spor yarışmaları sonuçlandı. Sonuçları dört gurupta verelim.

Satranç

Satranç turnuvası bu yıl yalnızca İngiltere'yi kapsadı. Turnuvada Yürükoğlu yoldaşımız birinci oldu.

Kapanış toplantısına gelen yoldaşlardan öğrendiğimize göre, satrancın gelecek yıl daha yaygın ele alınması yönünde genel istek vardır.

Basketbol

Bilindiği gibi, basketbol karşılaşmalarına İngiltere'den dört erkek, iki kadın takımı katıldı. Çalışmalar her hafta yapıldı. Bir süre geçtikten sonra maçlar başladı.

Turnuva erkek takımları arasında şöyle sonuçlandı:

1. Gümüşspor
2. Birlikgücü
3. Meşeler
4. Angel Dinamo

Kadın takımlarında ise Gümüşspor birinci, Meşeler ikinci oldu.

Takımlara kupaları kapanış gecesinde verildi.

Yüzme

Yüzme yarışmaları bu yıl ilk kez yapıldığı halde yoldaşlardan büyük ilgi gördü. Geniş katılım oldu.

Erkekler bireysel yüzme yarışmalarında şu kategoriler vardı:

60 metre serbest
50 metre kurbağalama
25 metre kelebek
25 metre sırtüstü
250 metre serbest
120 metre karışık

Kadınlar bireysel yüzme yarışı ise yalnızca 30 metre serbest kategoride yapıldı.

Takım yarışlarına gelince. Kadınlarda iki takım vardı ve 4x30 metre serbest kategorisinde tek yarış yapıldı. Yarışı Gümüşspor kazandı.

Erkekler takım yarışlarına üç takım katıldı: Avrupa karması, Meşeler, Gümüşspor. Yarışlar 4x30 metre serbest ve 4x30 metre karışık kategorilerinde yapıldı. Her iki yarışta da, Meşeler birinci, Avrupa karması ikinci, Gümüşspor üçüncü oldu.

Yüzme yarışlarında her kategorinin bireylerde ilk üçüne madalyalar, takımlarda ise birincilere kupa verildi. Ayrıca bir de puan temelinde genel klasman yapıldı. Genel klasmanda birinciliği Yürükoğlu yoldaşımız aldı. Ayrıca yoldaşımız tüm yarışlarda ilk üçe girdi.

Maraton

Maratona bu yıl daha geniş katılım oldu. Fransa'dan, Almanya'dan, Avusturya'dan, Hollanda'dan gelen yoldaşlarımız da topluca maratona katıldılar.

Bu yılki parkur geçen yıldan farklı ve 1km. daha kısaydı. Ancak bunu hesaba katsak da, bu yıl maraton geçen yıldan çok daha başarılı oldu. Şu veriler bunu anlatmak için yeterlidir:

— Geçen yıl birinci olan yoldaşımız 16 km'yi 70 dakikada koşmuştu.

— Bu yıl birinci olan yoldaşımız 15 km'yi 60 dakikada koştu. Buna karşılık onuncu olan yoldaşımız, aynı mesafeyi 71 dakikada koştu.

— Yani bu yılın onuncusu geçen yılın birincisini yakaladı. İlk dokuz yoldaş ise geçen yılki birinciyi geçti. Geçenler arasında geçen yıl birinci olan yoldaşın kendisi de vardı.

Yaz taarruzu spor yarışmaları böylece sonuçlandı. Ancak sağlıklı kafa sağlıklı vücutta olur sözünü akılda tutarak, spor çalışmalarının sürmesine çalışmalıyız.

